

Knjižnice Šentjur
Šentjurske
NO

KNJIŽNICA ŠENTJUR

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE novice
1998

352(497.4 šentjur)

0052305,12

COBISS

COBISS

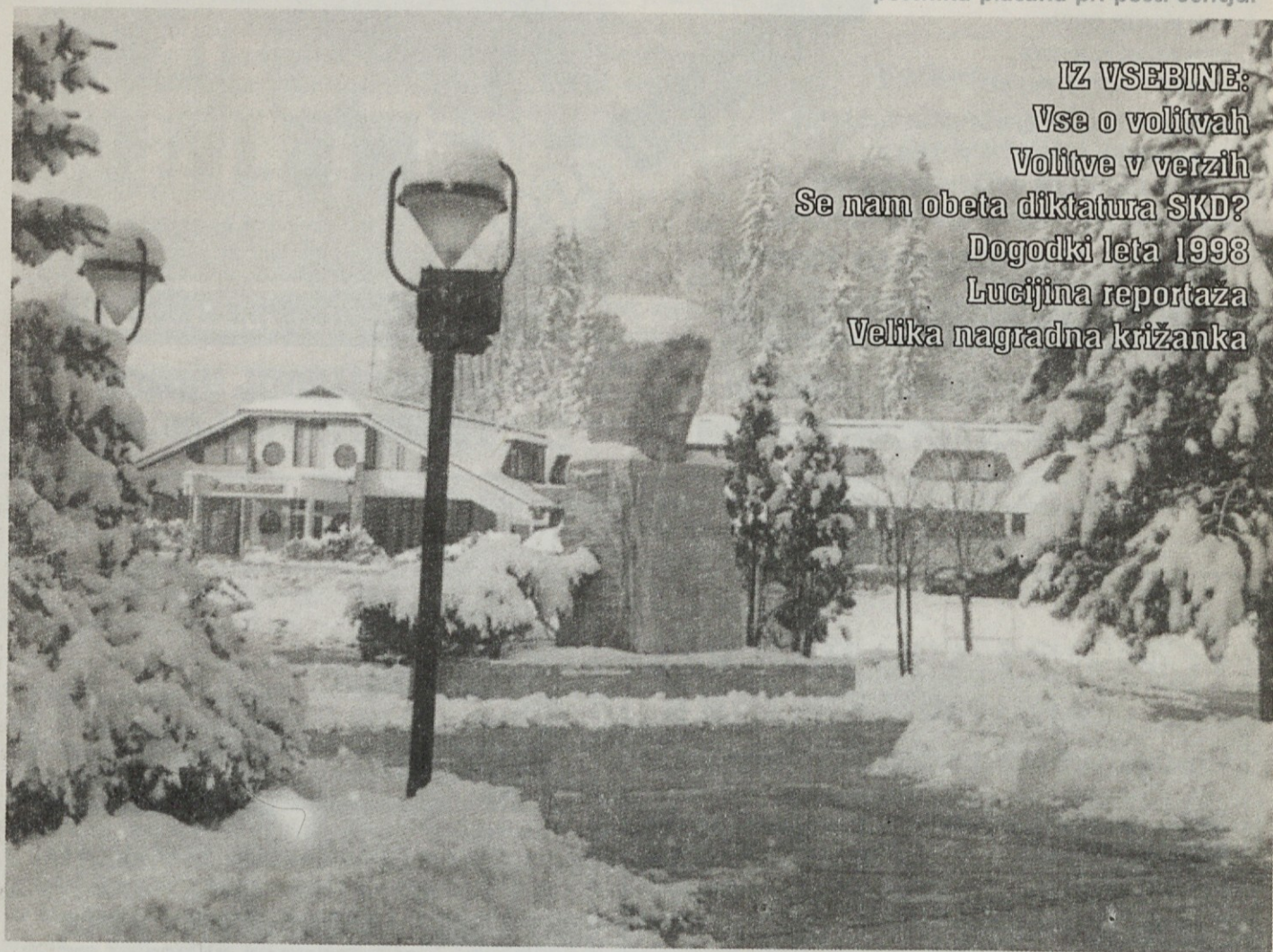
22. december 1998

letnik: V

št.: 12

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

IZ VSEBINE:

Vse o volitvah

Volitve v verzih

Se nam obeta diktatura SKD?

Dogodki leta 1998

Lucijina reportaza

Velika nagradna križanka

Srečno '99!

SZ ATRIJ z.o.o.
LAVA 7
3000 CELJE
tel.: 063-453-120
fax: 063-453-125
<http://www.sz-atrij.si>

- ▶ posredovanje v prometu z nepremičninami
- ▶ odkupi stanovanj
- ▶ upravljanje s stanovanji
- ▶ več na naših spletnih straneh; www.sz-atrij.si

ZADRUŽNA ENOTA RIFNIK, Ulica Dušana Kvedra 11
Šentjur pri Celju, tel.: 063-743-366, fax: 063-743-120

SREČNO NOVO LETO 1999!

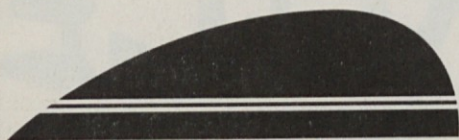
PRODAMO GARAŽO
V ŠENTJURJU PRI CELJU, ULICA MILOŠA ZIDANŠKA
TEL.: 063453-120, GSM 041-725-090

POD PRIJAZNO STREHO

OMV ISTRABENZ ŠENTJUR

in
C&C d.o.o.

*vam želimo vesele
bčične praznike ter
obilno sreče, zdravja in
uspehov v
prihajajočem letu
1999!*

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE,
CEMENT, APNO, MIVKO,
RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE
izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

SREČNO 1999!
izredno nizke cene

PONUDBA MESECA:

- * OPEKA MODUL ORMOŽ
- * TLAKOVCI PODLESNIK

☎ 063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

**NOVOLETNI
GOTOVINSKI
POPUST!**

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
DARILA!
(graviranje brezplačno)**

- *krstna in obhajilna darila
- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih ur in budilk
- * prodaja japonskih in kitajskih biserov

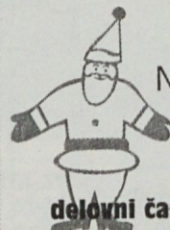
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 1999!

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

OB BLIŽAJOČIH SE BOŽIČNIH IN
NOVOLETNIH PRAZNIKIH VAM ŽELIMO
**OBILO USPEHOV, SREČE
IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA**

delovni čas:
delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

od 15. do 30. decembra vam
Trgovina Rosana **podarja** ob
gotovinskem nakupu **nad 5.000 SIT**
darilni kupon, ki vam prinaša **10% popust**
pri naslednjem nakupu

poleg tega boste pri nas v
mesecu decembru lahko
kupovali na odmik plačila
ali pa na več čekov

**NOVOLETNO
ŽREBANJE!**

Veseli december

Nekje sem slišal, da imajo samo bedaki vedno praznik.

Če je v tej ugotovitvi kaj resnice, potem je december eden izmed najbolj bedastih mesecev v letu; praznikov - cerkvenih, ljudskih in državnih je, kot bi jih naklel. Tam proti koncu leta so se nam pa sploh »zgrupirali« kot Šiptarji v bivši JLA. Potem še ta nesrečna darila, vsem in vsakomur. Trgovci nam v lepo embalažo zavijejo vse mogoče in nemogoče in nas na koncu celo prepričajo, da kupimo svojim prijateljem in bližnjim kaj takega, kar sicer niti sovražniku ne bi privoščili. In pa tisto naravnost bedasto vprašanje znancem in mimoidočim »Kam pa na staro leto?«, kot da zadnji december ni dan kot 365 drugih in kot da ne bi vedeli, da se komaj kakšnih 5% človeških osebkov na ta slavnostni večer odmakne od televizorja in domačega ognjišča. Vse to nam je več ali manj kristalno jasno, pa vendar begamo po trgovinah in se trapimo z darili in vsemi mogočimi možnostmi, kako ubežati pravi mori praznikov ob koncu leta. Ker je pač to tako, kar koj prenehajte z branjem tega uvodnika in pojdite v najbližjo štacuno pogledat, če so že dobili kaj takega, s čimer bi lahko »osrečili« svoje bližnje!

Volitve bi najraje čimprej pozabil. Pa ne, da bi zavidal Juriju Malovrhu; za moje pojmovanje stvari, si je nakopal na glavo lep zos. Javnomnenjske raziskave so kazale, da je bil človek nesporen favorit, in nič manj jasne in neprijazne niso bile do mene. Toda ko me je seštevek glasov postavil na trdno predzadnje mesto v županski vrsti, se mi je nos vseeno povetil. Mar so res župan Malovrh, ki sem ga v mesecih pred volitvami poskušal zmrcvariti in ga pokazati ljudski množici takorekoč razgaljenega do obisti, pa gospodje kandidati za njim, ki se mi sploh niso zdeli kaj posebnega, toliko boljši, bolj

zaslužni, pametnejši in še kaj od mene? Mar sem res skoraj samo jaz tako trapast, da me bodejo v oči županove samovšečnost, samozadovoljnost ...? Res je, Malovrh je politik, prijazen in polizan, dobro ve, kje in kako se kupujejo volivci. Pa saj sem to vedel tudi jaz, le da nisem mogel in ne hotel iz svoje kože! In zakaj potem viham nos? Jasno, kar tako, zaradi samovšečnosti, samozadovoljnosti...! Ja, lepa reč. Nauka skorajda ni mogoče zgrešiti: politika je dar, ki ne leži na vsakem koraku. Treba ga je imeti in negovati. Jurij verjetno približno tako težko napiše uvodnik v ŠN, kot jaz všečno nastopim pred volivci, zato je še kako prav, da počneva vsak svoje! To pa še vedno ne pomeni, da me je prepričal, da opravlja svoj posel optimalno. Brez dvoma pa je dokaj brezhibno uspel prepričati skoraj 30% šentjurskega volilnega telesa. Da nas je na nasprotni strani, ali pa nekje vmes kar 70%, je krasen obliž za ranjeno samovšečnost. Pa čisto nič več.

»Vsi ljudje so svobodni in imajo enako dostojanstvo in enake pravice...«. To in še kopico drugih večnih zakonov si je svet zapisal v svojo deklaracijo o človekovih pravicah, katere častitljivo petdesetletnico smo častili te dni. »...in pravico do svobode mišljenja, da lahko išče, sprejema in širi informacije in ideje...«. Tri leta pred tem smo v kočevskih hostah zverinsko umorili 1% svojega naroda. V letu sprejetja resolucije v OZN smo imeli Goli otok, dachauske procese, prisilno kolektivizacijo, dve leti kasneje Palčka v Dramljah. Dvajset let kasneje sem spoznal kablo v Zenici in jedel s prsti s tal v tamkajšnji avstroogrski robijašnici, trideset let kasneje smo še vedno na svojih prsih ujčkali udbo. In 50 let kasneje sta srbska in hrvaška ideja, takorekoč le za pljunek oddaljeni od nas, kot kos češnje zobali človeška življenja.

Vsa čast deklaraciji o človekovih pravicah! Daj bog, da bi jo človeštvo pričelo spoštovati in da se nam nanjo ne bi bilo treba nikdar več sklicevati.

Božič je božič in novo leto vendarle ni vsak dan; poskušajte ju preživeti prijetno!

Franc Kovač

Božična

Sveta noč prišla je tiho. V skrivnosti božji vse zastrto večer z radostjo preživimo, ko rojstvo Jezusa slavimo.

Zdaj dete božje je rojeno, v štalske jasli položeno, naj časti ga vsak od nas in si lepša življenja čas.

Božična darila bomo razdelili, se tudi svojih veselili. Ko ura odbila bo polnoč, zapeli bomo Sveto noč.

D. Čater

Zahvaljujemo se volivcem za zaupanje, vsem občanom pa želimo prijetna praznovanja božiča in dneva samostojnosti ter uspešno

1999!

SDS
ŠENTJUR

Naslednja številka

Šentjurskih novic izide v torek, 26. januarja 1999

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Kako smo volili

Hrup letošnjih lokalnih volitev, ki sploh ni bil pretiran, se je umiril in nastopil je čas inventure. Pa gremo kar po vrsti.

Predvolilna kampanja

Kampanja je bila dokaj mlačna in vsebinsko revna. Če ne bi bilo plakatov in dveh številk Šentjurskih novic, tiste ponarejene eldeesovske in pa dan za njimi prave, bi komajda vedeli, da gre za izbiranje nove občinske oblasti.

Vse stranke so postavile svoje županske kandidate in se več ali manj tudi usmerile skoraj izključno v njihovo propagiranje. Zloženske so kar deževale. Prvi so prišli na

Oglasni pano po rap koncertu

dan v SLS, vendar njihova zloženska takorekoč ni bila niti vsebinsko niti oblikovno opažena. Nekoliko uspešneje so jim sledili socialdemokrati. Njihova zloženska je bila razmeroma dobro brano čtivo. Krščanski so prišli na plano s tremi izdajami profesionalno narejenih zloženk, s katerimi so si zelo uspešno prisvojili vse šentjurske investicije zadnjih osmih let. Kot vse kaže, dokaj zbanaliziran portret župana Malovrha z debelo knjigo v rokah, ki je v stilu prejšnjega stoletja poudarjal njegovo učenost (moderna človek bi ga prej pričakoval za računalnikom ali z mobitelom v roki), v našem okolju sploh ni

učinkoval negativno. Zloženki Združene liste in Neodvisnih nista odstopali od povprečja niti v vsebinskem niti oblikovnem smislu in tudi nista povzročili večjega zanimanja.

Štajerski val in Radio Celje sta se tokrat potrudila in organizirala po eno brezplačno soočenje županskih kandidatov, ki so bila razmeroma odmevna. Bilo pa je tudi več tako imenovanih samopredstavitev, ki v poplavi samohvale kandidatov iz vseh občin praviloma niso bile posebej opažene.

Tudi v "plakatni vojni" je bil Malovrh očitno najuspešnejši: samozavesten optimističen izraz na licu "očeta občine", očala, ki so intelektualizirala njegovo osebnost, so profesionalno dopolnili njegovo podobo v javnosti.

LDS, ki je po številu transparentov in po spektakularnosti plakatnih kompozicij krepko presešla krščanske, ni dosegala ustreznih odzivov javnosti. Celo nasprotne pripombe, le kaj se repenčijo, je bilo slišati. Tudi doktorska titula, ki jo je LDS "podarila" svojemu županskemu kandidatu in jo povsod reklamirala, ni kaj posebno prepričljivo spričevalo verodostojnosti te stranke. SLS si je edina privoščila nekaj dokaj vsečnih jumbo plakatov, na Štajerskem valu pa smo tudi slišali nekaj njenih sicer demagoških a na uho simpatičnih spotov.

Združena lista je na plakatih reklamirala skoraj izključno le svojega županskega kandidata, socialdemokrati pa so s svojimi vsebinskimi plakati in brez fotografij ostali takorekoč neopaženi.

Sodni spor F. Kovač proti LDS

Še največ medijskega prahu je verjetno dvignil sodni spor zaradi zlorabe Šentjurskih novic s strani LDS. Kljub očitnim in dokazljivim dejstvom, da sem bil kot županski kandidat SDS zaradi te poteze LDS prizadet, tega sodišče ni niti poskusilo preveriti in je mojo tožbo na obeh stopnjah gladko zavrnilo. Zanimiva je pot moje pritožbe na drugostopenjsko Višje sodišče. Pritožbo sem osebno predal v sprejemni pisarni 18. novembra ob 8.30 uri, sodišče pa jo je obravnavalo sicer v zakonitem roku - toda tri dni po volitvah, vročena pa mi je bila 11 dni kasneje, tik

pred začetkom volilnega molka za drugi krog županskih volitev, ko je bilo vse takorekoč že preteklost.

Da ne bom krivil le sodišča, treba je priznati, da je bil primer res malenkost bolj zapleten in da naš zakon o zaščiti pravic kandidatov v volilni kampanji ni ustrezen. Predvideva namreč samo poseganje v osebnostne pravice kandidatov, nikjer pa ne omenja nekorektnega poseganja v politično integriteto kandidatov, kar se je brez dvoma zgodilo v primeru LDS - Šentjurske novice - Kovač, in kar bi zakon o predvolilni kampanji, vsaj po mojem prepričanju, vsekakor moral prvenstveno ščititi. Pa tega ne ščiti, kar pomeni, da za našo zakonodajo in sodstvo pojav "puckizma" sploh ni niti pravno niti moralno sporen. Če je to naša norma, pač naj bo tako.

Red na voliščih

Same volitve so potekale brez večjih incidentov. Omeniti velja le nedopustne zamenjave števil list strank, ki jih je zagrešila občinska volilna komisija, in pritožbe nekaterih volilcev, da ima županski kandidat Cveto Erjavec v volilni komisiji ženo, v volilnem odboru pa sina, kar je vsaj "neestetsko", če že ne nezakonito. SDS je te ugovore tudi poslala na Občinsko komisijo, a jih je le - ta zavrnila z levo roko. Več pripomb je bilo tudi na odločitve občinske volilne komisije, ki je volilne odbore spreminjala in določala brez predpisanega možnega sodelovanja strank.

Že tradicionalni spori na volišču na Planini med tokrat podpredsedujočo volilnemu odboru Jano Doberšek in socialdemokrati so se spet ponovili, vendar pa je tudi tokrat občinska volilna komisija podprla Jano Doberšek.

Kar precej očitkov je bilo slišati tudi na ažurnost občinske volilne komisije, ki je tokrat nekoliko zaspala, objavljala svoje podatke praviloma med zadnjimi oziroma jih sploh ni uradno objavila, preferenčnih glasov pa menda še do sedaj ni preštela.

Volilna udeležba

Tokrat je prišlo na volišča 53,4% volilnih upravičencev, v drugem krogu županskih volitev samo 41%, kar je med podeželskimi

v primerjavi z državnozborskimi volitvami pred dvema letoma in tudi v primerjavi s stranko na državni ravni pripravili pravo presenečenje. Tako stranka kot njihov županski kandidat, dosedanji župan Malovrh, so presegli tudi svoja lastna pričakovanja.

Volitve župana - prvi krog

- 1. Jurij Malovrh (SKD) 48,8%
- 2. Gregor Bezenšek (LDS) 18,2 %
- 3. Roman Moškotevc (SLS) 10,6%
- 4. Florjan Erjavec (ZLSD) 10,5 %
- 5. Franc Kovač (SDS) 10,3%
- 6. Damjan Grobelnik 1,5%

Volitve župana - drugi krog

- 1. Jurij Malovrh (SKD): 4265 glasov ali 72,6%
- 2. Gregor Bezenšek (LDS): 1606 glasov ali 27,4%

Jurij Malovrh je takorekoč pometel s svojimi tekmeci na vseh voliščih. Njegovo standardno odlično lovišče so Dramlje, kjer je na nekaterih voliščih tudi letos dobil 60 - 70 % glasov, v Marija Dobju pa celo okrog 90%. Simptomatično je prav Marija Dobje, ki je tik pred volitvami dobilo vodo, za katero sicer Malovrh osebno nima nobenih zaslug, a krajanje očitno menijo, da jim je vodo pripeljal osebno on. Zakaj je Malovrh dobival podobno visoke odstotke (60 - 70%) v Vrbnem, Novi vasi in Jakobu, kjer se razen podvoza ni delalo nič, je težko reči. Skratka, ljudje so ga vzeli za svojega in mu verjamejo, da je občina on. Če pa upoštevamo, da je večina njegovih županskih kolegov iz soseske (Šmarje, Štore, Konjice, Zreče) dobilo absolutno večino že v prvem krogu, vendarle pomeni, da je njegova karizma načeta. To se je tudi pokazalo v drugem krogu volitev, kjer je zanj glasovalo dejansko le manj kot tretjina (29%) vseh volilnih upravičencev v občini. Po logiki, kakršno je v zadnji številki svojih "Šentjurskih novic" - očitno so že poznali odločitev sodišča in so tudi tokrat šli čisto do roba dovoljenega, kar pomeni, da so še vedno provocirali - uporabila LDS: kar 71% šentjurskih občanov je proti Malovrhu. Bolj realno je, da 60% šentjurskih občanov sploh ne zanima, kdo je župan.

Gregor Bezenšek očitno ni bil tisti pravi človek, ki bi lahko z leve strani ogrozil

župana. V prvem krogu je za 15% zaostal za rezultatom stranke, v drugem krogu pa očitno spet razen eldeesovskih ni dobil takorekoč nobenega drugega glasu. Z zgolj strankarskimi glasovi pa se na večinskih volitvah brez koalicij ne da zmagati. Kljub temu pa je Bezenšek premagal Malovrha v KS Loka, kjer je zmagal na vseh treh voliščih.

Od drugih županskih kandidatov je pozitivno presenetil kandidat Združene liste **Erjavec**, ki ima poleg Malovrha edini boljši rezultat kot njegova stranka. V Šentjurju, Hruševcu, na Hotunjah, Ponikvi, Loki in na Planini pa je celo dobil okrog 20%. Ali to pomeni, da se je Združena lista, ki sem jo sam obravnaval kot izgubljeno, dokončno pobrala in spet štarta na oblast tudi v "krščanskem" Šentjurju. Vsekakor je bilo opazno, da so bili njegovi predvolilni nastopi praviloma "kučanovsko milobni" in v bistvu podobni Malovrhovim, kar je očitno dober recept tudi za šentjurske volivce.

Roman Moškotevc je očitno še premlad in premalo poznan za resnega županskega kandidata in je skupaj s SLS razočaral. Vsaj vsak četrti volivec SLS ni volil svojega županskega kandidata, kar je zanj kot za stranko kaj slabo znamenje.

Neodvisni **Grobelnik** je prav gotovo tudi razočaran, kajti mladi, ki naj bi bili njegovi volilci, bodisi niso šli volit, ali pa so bolj zaupali starim gadom.

Prava katastrofa je gotovo moja kandidatura, saj se je kar vsak tretji volivec SDS odločil za krščanskega Malovrha ali kandidata Združene liste Erjavca. Spet se je pokazalo, da volivci ne marajo sprememb in še manj "prepirljivcev", za karkršnega veljamo v šentjurskem okolju. Izrazita nenaklonjenost volivcev ni ravno spodbudno znamenje za kadrovsko politiko SDS in za Šentjurske novice tudi ne.

Volitve v občinski svet

- ZLSD 9,9%
- SDS 17,4%

- LDS 21,7%
- SKD 25,5%
- Neodvisni 8,7%
- SLS 13,7%
- SNS 3%
- Združena lista 9,9%, na državni ravni 11,42%**

V novem občinskem svetu bo imela dva svetnika in sicer Cveta Erjavca in Božidarja Jeršiča, kar pomeni, da je v primerjavi s prejšnjimi volitvami izgubila en mandat, zaostaja pa tudi za državnim povprečjem. Zelo dobro se drži v urbanih središčih. Na volišču v centru Šentjurja je dobila celo 19,4% in je že resno ogrozila SKD, na Hotunjah je nesporna zmagovalka (23,4%), podobno kot v Hrastju (25,7%). V Dramljah očitno še niso pozabili na povojne pripetije s Palčkom in tudi ZLSD se še ni znebila imidža bivše partije: na voliščih v Pletovarju in Marija Dobju ni dobila niti enega glasu, na drugih voliščih pa le za vzorec.

SDS - socialdemokrati 17,4%, na državni ravni 16,87%

V občinskem svetu jih bodo zastopali: Franc Kovač, Branko Oset, Jože Korže, Roman Planko in Ludvik Žafran. Socialdemokrati so edina stranka, ki so dobili en mandat več kot na prejšnjih volitvah in so postali tretja najmočnejša stranka v občini. Najboljše izide so dosegli v KS Loka (23,8%), na Planini (23,5%) in Ponikvi (20,4%), popustili pa so v KS

Mogočne LDS kompozicije niso pomagale

Jeršiča, kar pomeni, da je v primerjavi s prejšnjimi volitvami izgubila en mandat, zaostaja pa tudi za državnim povprečjem. Zelo dobro se drži v urbanih središčih. Na volišču v centru Šentjurja je dobila celo 19,4% in je že resno ogrozila SKD, na Hotunjah je nesporna zmagovalka (23,4%), podobno kot v Hrastju (25,7%). V Dramljah očitno še niso pozabili na povojne pripetije s Palčkom in tudi ZLSD se še ni znebila imidža bivše partije: na voliščih v Pletovarju in Marija Dobju ni dobila niti enega glasu, na drugih voliščih pa le za vzorec.

SDS - socialdemokrati 17,4%, na državni ravni 16,87%

V občinskem svetu jih bodo zastopali: Franc Kovač, Branko Oset, Jože Korže, Roman Planko in Ludvik Žafran. Socialdemokrati so edina stranka, ki so dobili en mandat več kot na prejšnjih volitvah in so postali tretja najmočnejša stranka v občini. Najboljše izide so dosegli v KS Loka (23,8%), na Planini (23,5%) in Ponikvi (20,4%), popustili pa so v KS Slivnica (18,5%) in v Šentjurju (16%). Rezultati v drugih KS so v pričakovanih mejah: Dramlje 14,6%, Kalobje 14,6%, Blagovna 13,26% in Prevorje 12,7%. Zmagali so na naslednjih voliščih: KD Ponikva 22,9%, GD Slivnica 19,1%, GD Bukovje 47,1%, Loka 25,5%, Dobrina 24,2%. Najslabše izide so dobili na "Artnakovem" Javorju (6%) in na "krščanskih" voliščih v Dramljah (Pletovarje 8%, Marija Dobje 8%).

LDS - liberalni demokrati 21,7%, na državni ravni 22,38%

So gotovo nekoliko razočarani, saj so dosegli enega izmed najslabših primerljivih volilnih izidov. Izgubili so tudi eno mesto v OS.

Izvoljeni so bili: Anita Koleča, Ludvik Mastnak, Borislav Zupanc, Branko Gorečan, Jožef Artnak in Miroslav Pajek.

Najvišje odstotke so dobili v tradicionalnem Javorju (64,7%) in tokrat na novo na Prevorju (42,3%), najslabše pa v Vrbnem (10,5%) in v Dramljah. V Dramljah so jim glasove odnesli krščanski, v Vrbnem pa neodvisni. Drugje so njihovi rezultati dokaj izenačeni.

SKD - krščanski demokrati 25,5%, na državni ravni 11,32%

Kot kaže, so dosegli eno izmed višjih zmag za svojo stranko v vsej Sloveniji, za več kot enkrat presegli državno raven, pa kljub temu v šentjurskem OS nazadovali za en mandat. Glede na sanjski rezultat (30%) na prejšnjih občinskih volitvah, so kar bistveno nazadovali. Izvoljeni so bili: Janez Čokl, Simon Zdolšek, Robert Maruša, Anton Zdolšek, Anton Kolar, Franc Štrajhar in Anton Senica.

Javorje (8,2%), Loka (6,4%), Dobrina (9,7%), Hrastje (8,7%) in Prevorje (11,1%) so njihove boleče točke. Sicer pa so triumfirali v Dramljah (34,4%), M. Dobju 64%, Pletovarju 49%, Kalobju 38,2%, Hruševcu 32,1%).

Neodvisna lista 8,7%, na državni ravni 12,53%

Je dobila manj od pričakovanega in tudi precej manj od slovenskega povprečja. V OS sta bila izvoljena bivša socialdemokratska svetnika Oto Pungartnik in Rudi Mestinišek.

Najvišji rezultat so neodvisni dosegli v Vrbnem (24%), kjer je očitno potegnil Diaci, v Lokarjih 14%, na Blagovni (13,6%) in v Loki (12,8%). Njihov slivniški "paradni konj" ravnatelj OŠ Rudi Mestinišek je odpovedal in na slivniških voliščih ni dosegel niti listinega povprečja.

SLS - Ljudska stranka 13,7%, na državni ravni 10,24%

Je na šentjurskih voliščih sicer za 30% presegla državno povprečje in tudi obdržala svoje prejšnje število svetnikov, a vendar velja za velikega poraženca.

Izvoljeni so bili: Tatjana Oset, Janez Škoberne, Zdravko Brglez in Martin Luskar.

V KS Šentjur so potegnili le v Grobelnem (29,6%), povsem pa so pogoreli v centru (6,2%), prav tako pa tudi v slivniških vaseh (Javorje 3,5%, Voduce 8,6%), v Loki (7,8%). Bolje jim je šlo v KS Planina, kjer so v Šentvidu s 34,3% glasov bili tudi prepričljivi zmagovalci.

SNS - Slovenska nacionalna stranka 3%

Z ozirom na malo število kandidatov so dobili presenetljivo veliko glasov, a so prag za vstop v OS le zgrešili in ostali brez zastopstva v OS. Najvišji odstotek so dosegli na volišču GD Slivnica (9%), KD Gorica (6,4%) in na Grobelnem (5%).

Novi občinski svet - stari svetniki

Proporcionalni volilni sistem, ki favorizira tako imenovano strankokracijo, je še enkrat pokazal svoj obraz: poimenskih sprememb v občinskem svetu skorajda ni. Kot vse kaže, so stranke kadrovske precej slabe, ali pa pretirano zaprte in prej nedemokratske kot kaj drugega. V 26-glavem občinskem svetu je le šest novincev: po dva so prispevali socialdemokrati (Žafran in Planko) in krščanski demokrati (Senica, Štrajhar), po enega pa LDS (Pajek) in SLS (Luskar). Zanimivo je, da sta tudi svetnika nove Neodvisne liste že sedela v prejšnjem Občinskem svetu, takrat še kot socialdemokrata. V svoji prognozi smo v ŠN popolnoma zgrešili samo Štrajherja, ki je kot član SLS zablestel na listi SKD.

OBČINA DOBJE

V "žepni" občini Dobje je volilna udeležba dosegla spodbudnih 66%, kar je zagotovo znamenje, da je nova organiziranost dala ljudem občutek, da lahko vplivajo na svojo oblast in da velja iti na volitve. Tudi neveljavnih glasovnic je bilo kar osemkrat manj kot v šentjurski občini, kar pa gre pripisati enostavnejšim večinskim volitvam.

Za župana je bil v prvem krogu s 53,2% dobljenih glasov izvoljen Franci Salobir, ki so ga podpirale vse dobjsanske stranke. Presenetljivo dobro se je držal neodvisni kandidat Karel Čadej, ki je dobil 38,5%, Bojan Guček s 8,3% glasov je ostal že bolj v ozadju.

Pri sestavi občinskega sveta je zaradi večinskega volilnega sistema prišlo do precejšnjih presenečenj. Najmočnejši v svetu so neodvisni, ki imajo kar 3 predstavnike (Franc Rajh, Robert Centrih in Marjanca Bevc), SKD ima dva svetnika (David Salobir in Alojz Antlej), SLS in SDS pa po enega (Edvard Kovačič in Leopold Arzenšek). Izvoljeni svetniki so si glasove razdelili takole: Franc Rajh 267, David Salobir 265, Robert Centrih 260, Edvard Kovačič 246, Leopold Arzenšek 242, Alojz Antlej 229 in Marjanca Bevc 220. Za las sta mesto v OS izgubila Ivan Tovornik (218) in Helena Volasko (207). Nepričakovano so iz sveta izpadli Vladimir Robič (183), Jožefa Salobir (177) in Drago Pušnik (175). Sledijo jim Bojan Guček 150, Radovan Romih 134, Hermina Bevc 101 in Stanislav Antlej 65 glasov.

Izidi volitev v svete KS

Tudi pri rezultatih volitev v svete KS je bila letos Občinska volilna komisija precej rezervirana. Iz njenega poročila se ne da razbrati niti kakšna je bila udeležba, niti koliko so posamezni kandidati dobili glasov in še manj, kako so politično opredeljeni. Ali so bili rezultati sploh objavljeni, prav tako ni znano.

Da sta zmeda in negotovost še večji, podatkov tudi ni bilo mogoče dobiti na sedežih KS, saj na telefonske klice prav nihče ne odgovarja. Zadnji čas bi bil, da urad župana že enkrat sprejme in objavi urnike dela KS. Podatki, ki smo jih uspeli zbrati, so večinoma neuradni.

Kot vse kaže, se za KS stranke pravzaprav niso preveč zageble, v nekaterih KS pa se je menda celo zgodilo, da so prejšnji svetniki na več ali manj zaprtih listah kandidirali kar sami sebe in tako podaljšali svoj mandat (Dramlje, Šentjur...?)

KS Šentjur mesto - 15 svetnikov:

Rudolf Ferlež, Martin Amon, Franc Pepevnik, Florjan Erjavec, Bojana Koželj, Jožef Štiglic, Janez Čokl, Simon Zdolšek, Alojz Gajšek, Štefan Tisel, Branko Oset, Vojko Močnik, Robert Maruša, Zdenko Horvat in Robert Gajšek.

Kar 11 svetnikov je podaljšalo svoj mandat, za predsednika pa so obdržali prejšnjega predsednika Cveta Erjavca iz Združene liste.

KS Šentjur okolica - 15 svetnikov:

Mirko Čander, Darja Videc, Cveto Mlakar, Jožef Oset, Janez Kukovič, Marija Vodišek, Slavko Videc, Rudolf Gajšek, Hinko Novak, Peter Veber, Franc Cehner, Jožef Vovk, Anton Ljubej, Miro Gajšek, Ivan Centrih.

10 starih in pet novih članov sveta še ni uspelo izvoliti svojega predsednika.

KS Blagovna - 9 svetnikov

Alojz Modic, Jože Vrečko, Jožef Gajšek, Karel Selič, Edi Peperko, Franc Kresnik, Darko Ojstršek, Zlatko Gjerkiš, Anton Mastnak.

KS Dramlje - 11 svetnikov

Štefan Kopinšek, Matej Lavbič, Vili Stiplovšek, Branko Mastnak, Anton Jevšinek, Anton Kolar, Jože Korošec,

Vinko Vodušek, Florjan Kolar, Franc Štrajhar, Marko Lorger.

Posredno smo zvedeli, da je Štrajhar obdržal predsedniško mesto.

KS Kalobje - 9 svetnikov

Milan Kalan, Franc Šafran, Zdravko Kukovič, Marko Selič, Drago Trupej, Dušan Šafran, Roman Gajšek, Franc Brečko, Franc Ožir.

V svetu je pet starih in štirje novi svetniki. Kalobški župan ostaja "neodvisni" Franc Šafran.

KS Loka:

Srečko Veber, Marjan Skale, Vinko Žlender, Milan Agrež, Norebrt Škornik, Jožef Žerjav, Marjan Hrovatič, Branko Artnak, Alojz Kolar.

Izvolili so pet novih članov, predsednik pa je ostal Marjan Skale.

KS Planina:

Sandi Kovačič, Rihard Stopinšek, Marija Kranjc, Roman Planko, Franc Špan, Franc Jančič, Miroslav Gagič, Ivan Koželj, Anton Poljšak, Silvo Guček, Ivan Kladnik.

Planinčani so svojo oblast prvi zamenjali. Od enajstih svetnikov jih je kar 5 iz vrst SDS, zato tudi ni presenečenje, da je novi planinski župan 28-letni predsednik KO SDS Roman Planko.

KS Ponikva:

Slavko Špur, Jakob Pisanec, Anton Vrečko, Alojzij Firer, Jože Kadenšek, Jože Zabukovšek, Magdalena Jerebinšek, Zvonko Filipšek, Ivan Buser, Janja Drobnak, Anton Grmek.

Ponkavljeni so zamenjali skoraj ves svet KS, kljub temu pa se je na predsedniškem mestu obdržal prejšnji predsednik Anton Vrečko.

KS Prevorje:

Mirko Pajek, Anton Maček, Olga Dvoršak, Angela Perc - Pohajač, Rafko Gubenšek, Edi Škoberne, Ivan Kladnik.

Izbrali so samo dva nova svetnika, Mirko Pajek pa je ostal na predsedniškem mestu.

KS Slivnica:

Dušan Polenšek, Ernest Zidanski, Alojz Recko, Matilda Gajšek, Janko Mastnak, Vinko Frece, Ivan Johan, Zoran Leskovšek.

Novi predsednik je postal Dušan Polenšek.

Venček volilnih

I.

Kdor šentjurski narod z verzi ogovarja

(časti županske lačen in denarja),

da rešiteljstvo mu uprizarja,

mu narod s hvalalepa odgovarja.

Samohvala v verzih je premalo,

da bi ga ljudstvo za župana izbralo.

Nauk zanj in vso rdečo stran-

bolje ostati dober pesnik,

kot postati slab župan.

II.

S Šentjurskih volilnih novic

v nas gleda res čudežen stric:

vse prej kot pobožen zdaj moli,

da za župana Šentjur ga izvoli.

Zgoraj pa pod kopjem Jurija Malovrha

konec jemlje liberalna mrha.

III

Zatopljen v molitev (anarho) liberalno

z naslovnice Novic v nas Bezenšek bolšči.

Mali vrh pa moli skrit, a zmagovalno;

na županskem tronu še naprej sedi.

IV.

Če ateista - liberala

naenkrat vidimo moliti,

potem mu - Bogu bodi hvala -

usojeno ni do županstva priti.

V.

Povišan je poniževani Mali vrh;

rdečim znova spet povzroča srh.

Ne le nadure, delal bo nadleta.

Drnovškov adut pa, ki visoko leta,

bo doktor in župan - a za teleta.

RaPir

Spoštovani gospod Kovač!

Nerad pišem, še najmanj pa v časopis, vendar me je nakaj ta teden spodbudilo k temu.

Rad berem Šentjurske novice in mislim, da je dober informativni časnik, ki ima ravno pravo mero kritičnosti, cinizma in humorja.

Tako sem pred nekaj dnevi prišel iz službe in na mizi zagledal "Šentjurske novice".

Ravno prav, sem si rekel, da se malo sprostim in vidim, kaj je novega v deželi tej. Obrnem prvi list in že nastopi razočaranje. Pa saj ne morem verjeti, da je to res.

Listam naprej in vse bolj sem prepričan, da to ni to...

Da skrajšam. Prav počasi sem doumel, da to sploh niso Šentjurske novice, temveč le običajen predvolilni letak oziroma brošura. Take pa pri nas mečemo v koš.

Saj ne, da bi imel kaj proti g. Bezenšku, vendar, da se Vas takole sposodi!? Ne, to je pa le preveč.

Na žalost tudi Vas ne podpiram za župana, mislim pa, da ste za urednika takega časopisa več kot kvalificirani. Za to Vas pa podpiram. Zato niti ne pomišljam več, da ste imeli prste vmes pri zadnji številki Šentjurskih novic, kajti to bi bilo nedopustno.

Za g. Bezenška pa mislim, da bi se moral vsem bralcem Šentjurskih novic javno opravičiti, ker si je nedopustno sposodil prvo stran Šentjurskih novic za lastno hvalo. Naslov opravičila naj bi se glasil Šentjurske novice, ki to niso.

In za konec naj Vam še povem tole: povsem prepričan, da to ni vaš časopis, sem bil šele, ko sem na zadnji strani prebral pesnirov, kajti vaše penkalo le ne paca tako grdo po papirju.

Toni Oprešnik

Volilna križanka

V zadnji številki ŠN je v nepodpisanem članku "Volilna križanka" tudi zapisano: "...novinec v vrstah SKD bo le Anton Senica s Praprotnega, ki se je zadnji hip izneveril socialdemokratom in zajadral v obetavnjejšo krščansko listo."

Človek bi po tem sklepal, da sem bil član SDS in sem se tej stranki izneveril in prestopil v SKD, kar pa ni res. V SKD sem se vpisal med prvimi in v tej stranki tudi želim ostati in v OS po svojih močeh prispevati k napredku, predvsem v odročnih krajih, kjer tudi sam živim. To svoje stališče želim povedati svojim volivcem in se jim hkrati tudi zahvaliti za zaupanje.

Ni mi bilo treba dolgo razmišljati, kdo je avtor te nečedne trditve, ker mi je znano, kdo je urednik Šentjurskih novic. G. Kovač, če ste to napačno informacijo zapisali zavestno in namerno, mi je žal, da ste glede mirne vesti na slabšem. Sam raje krivico trpim, kot da bi jo komu povzročil, čeprav se mi tudi to kdaj zgodi. Prizadelo me je, da vam ni bilo težko ponižati človeka in na tem, tako predvidevam, graditi svoj uspeh.

Hvala, če boste to pismo korektno objavili, če pa bom v vašem odgovoru zaslutil vsaj trohico obžalovanja za storjeno krivico, pa mi boste pomagali, da bo stvar hitro pozabljena.

Anton Senica, Praprotno

Spoštovani g. Senica!

Če je tako, kot pišete, sem brez dvoma najmanj sokrivec za storjeno krivico. Informacija, ki sem jo dobil - verjemite, da si sam nisem ničesar izmislil - je bila pač drugačna in očitno napačna. Resnično se Vam opravičujem za ta neprijetni spodrsrljaj.

F. Kovač

Marko Zeme in njegova družina

Dva dni pred drugim krogom volitev za župana me je poklical anonimni občan, ki se je predstavil kot Marko Zeme. Ogorčen nad vsebino Šentjurskih volilnih novic mi je zagotavljal, da bodo »oni« že poskrbeli za likvidacijo mene in mojih somišljenikov, kajti samo desnica je prava opcija.

Dan pred volitvami se je zaključila akcija podiranja ali popolnega uničenja panojev antidesnega kandidata.

Na dan volitev, ko je uzakonjen volilni molk, je šentjurski župnik svojim faranom povedal, kaj si misli o piscih ničvrednih volilnih novic, da jih slučajno ne bi zavedle besede brezbožcev.

Človek se počeno zamisli, kaj je vodilo Marka in njegovo družino, da so tako nestrpno reagirali na volilno kampanjo LDS. Skoraj popolna zmaga v prvem krogu je bila vendar garant za končni uspeh in Marko bi lahko zviška gledal na izzivanje nasprotnika, ki je poskušal ljudem povedati, da njegov župan ni vseh rožic sam posadil.

6. decembra je prišlo na volitve 41% šentjurskih volilcev in občina je ponovno zabeležila enega tistih neslavnih rekordov iz Krambergerjevih časov. Takšna udeležba pušča nekaj grenkobe v ustih, kajne Marko? Morda tudi kateri od tvojih ni prišel.

O.K., volitve so mimo, ljudje so izbrali in sprejemam njihovo odločitev. Samo ne vem ali je z izvolitvijo ta pravega preklicana obsodba o likvidaciji?

Anita Koleša

Dobjanska predvolilna parodija

(Pesmica je zamudila volitve, ker pa je po svoje zanimiva, jo v skrajšani obliki objavljamo post festum.)

Boj za županski stolček se začenja, čas fovšije in pa trenja.

Četa gasilcev naj pripravljena stoji,

če fovšija zagori.

Franci Salobir, res že sivo glavo ima,

kar se županu prav lepo poda.

On korakati ne zna,

bil nikoli ni vojak,

a KS že tri desetletja

uspešno z njim gre v korak.

Če v Dobju res fovšija bo gorela,

bi Franciju lahko županski stolček vzela.

Drago Čadej, drugi kandidat,

je dobjanski narodni junak.

Hčerki dve in sina dva,

to za prihodnost kaj velja.

Probleme kmetov dobro on pozna,

in če bo treba, v tretje tisočletje

z vitlo on nas popelja.

Naj veter nov nad občino zaveje,

županski stolček naj neodvisni greje!

Bojan Guček, tretji županski kandidat,

preračunljiv je fantič mlad.

Na faksu tako prebrisan je postal,

do bi tud' Dobjane naplahal.

Pa naj se čudež naredi,

na stolčku "neosvinčen" naj sedi.

Jožica dobjanska je svetnica,

ki 40 let po DPO se vica.

Krasijo je priznanja vsa,

ki jih je imela Jugoslavija.

V Dobju ona vse diktira,

škoda, da za županjo ne kandidira.

Bog daj, da pametne bi izvolili,

ki iz Dobja Butal ne bodo naredili!

Neodvisna soseda

Tretji Malovrhov mandat: diktatura župana in SKD?

Volilci smo svoje rekli, zdaj so na vrsti naši izvoljenci, da nas popeljejo v svetlejšo prihodnost.

Občinski svetniki so znani in kot vse kaže, tudi glede izvajanja občinske oblasti ni več nejasnosti: župan in zmagoviti krščanski demokrati se namreč v enem mesecu po volitvah niso pogovarjali glede vodenja občine še z nobeno organizirano politično strujo v občini. Očitno igrajo zgolj na zagotovljeno županovo oblast, podžupanstvo Ota Pungartnika in na politično podporo SKD in Neodvisne liste. Neuradno so se sicer kar precej pogovarjali s posameznimi svetniki iz različnih strank ter jim odkrito ali prikrito ponujali razne »priključke« na občinski proračun, kar še dodatno potrjuje domnevo, da so se odločili vladati sami. Na to možnost kaže tudi sicer prevedna, a vendar nezagrešljiva izjava župana na prvi tako imenovani politični koordinaciji s predsedniki strank, ki je bila zgolj formalna in tako bolj mimogrede v ponedeljek, 14. decembra. Povedal je vsaj dve pomenljivi stvari: prvič, da namerava takšno politično koordinacijo sklicati kar štirikrat letno, kar pomeni, da je strankam in občinskemu svetu namenil res povsem obrobno vlogo; drugič, da je strankarstvo v občinskem svetu nesmiselno, kajti občinski svet naj bi bil le posvetovalno telo župana - ker je pač tako tudi na zahodu - in da opozicija, kot nagajanje oblasti, nima nobenega smisla. Pomenljivo je, da sta to njegovo hipotezo, ki jo lahko mirne duše poimenujemo s poskusom »šentjurske dolomitske izjave« (če slučajno kdo na ve, za kaj je šlo pri dolomitski izjavi, naj pojasnim, da si je z njo komunistična partija pridobila monopol na oblast), takoj podprla predsednik SKD Čokl in predstavnik neodvisnih Diaci, torej oba partnerja, ki se čutita poklicana in posvečena sama voditi šentjursko politiko v naslednjem mandatu. Vsi drugi smo se začeli začudeno spogledovati; če smo doslej domnevali, da se župan pogovarja le z »drugimi« in ne z »nami«, je v trenutku postalo jasno, da se ne pogovarja z nikomer.

Kaj pomeni takšna županova odločitev in odločitev SKD ter Neodvisnih?

Vsekakor gre za popolni prevzem oblasti, kar je sicer v skladu z našo zakonodajo, žal pa nima prav dosti skupnega z načeli demokracije in legitimnosti. Naš župan, ki ima sicer velika zakonska pooblastila in v občini lahko vlada skorajda brez občinskega sveta, je dobil 29% glasov vseh volilnih upravičencev, njegovi stebri oblasti SKD in Neodvisni pa 12,7% oziroma 4,3%, ali skupaj 17% vseh volivcev. Če odštejemo tiste volivce, ki jih dogajanje v občinski oblasti ne zanima in na volišča sploh niso prišli, je politična opcija krščanski + neodvisni dobila skupaj še vedno samo 34% glasov. Ali je prav, da takšna manjšina poskuša tako samozavestno vsiliti občini svojo oblast? Je zakonito, nikakor pa ni prav in ne pravično. Četudi bi naši potencialni oblastniki zavladali sila preudarno in prosvetljeno v stilu Marije Terezije in Franca Jožefa, bo še vedno šlo za oblast manjšine nad večino in tu se napetostim ne bo dalo izogniti.

Kaj se pravzaprav sploh lahko zgodi?

Možnost, da bodo krščanski in neodvisni uspeli kupčkati tako, da bodo ob ključnih vprašanjih »scoprali« skupaj 51% glasov v

občinskem svetu, ne da bi svojo oblast v načelu in praktično podelili vsaj še z eno močnejšo stranko, je po moji oceni enaka ničli. Lahko le tu in tam kupijo za ta ali oni asfalt kakšnega »Pucka« in nič več. To vsekakor pomeni, da dokaj »osovraženi« podžupan Oto Pungartnik ne bo nikoli dobil dovolj glasov in soglasja občinskega sveta k imenovanju, prav tako pa se občinski svetniki morda ne bodo strinjali, da Malovrh še naprej opravlja župansko funkcijo »ljubiteljsko«. Skušali ga bodo prisiliti, da se odpove bodisi županski ali poslanski funkciji. Zgodba se bo ponovila pri občinskem proračunu, kajti LDS, SDS, SLS in ZLSD, ki imajo v občinskem svetu 65% glasov in so se hočeš nočeš znašle skupaj v opoziciji, vendarle niso priplavale »po župi« in enostavno nimajo drugega izhoda, kot da se poskušajo organizirano upreti županovemu absolutizmu. Nove volitve so sicer nesimpatični inštrument, toda načrtovana diktatura še tako priljubljenega župana - toda objektivizirani volilni izidi so pokazali, da Malovrh to sploh ni - nima nobenih šans. »Antižupanska koalicija« bi na njih zagotovo in gladko zmagala, pa tudi Malovrh se zagotovo ne bi obdržal.

Ne glede na Malovrhovo pregovorno politično spretnost in sposobnost manipuliranja, je tu naredil nerazumljivo in težko popravljivo napako. Volilni uspeh in pa osem let občinske oblasti sta ga očitno povsem zaslepila in onesposobila za logično razmišljanje. Človek enostavno ne stoji več na trdnih tleh in je prezrl, da je zamenljiv in da je neizpodbitna resnica, da je oblast lahko uspešna le, če ima za seboj vsaj dobro polovico motiviranih volivcev. V moderni dobi, ko je vsem razmišljujočim ljudem jasno, da so temelj vsakršnega razvoja do skrajnih meja odprti gospodarski in družbeni odnosi, temelječi na najširši demokraciji in strpnosti, je Malovrhovo »ekskluzivistično« razmišljanje najmanj močno sumljivo, če že ne naravnost sporno. Resnici na ljubo moramo priznati, da smo na Šentjurskem tako razvojno kot po miselnosti v rahlem zaostanku (se še spomnite zmagoslavja Iveka Krambergerja?), toda v takšnem, da bi gladko požrli rahlo bolane poizkuse krščanskih demokratov, pa spet menda ne.

Vprašanje je le, ali je Malovrh že zaloputnil za seboj vsa vrata, ali pa še ima možnost popravnega izpita?

Gotovo možnosti še ima, toda so malo verjetne, kajti Malovrh je zaverovan v svojo karizmo in je prepričan, da bo »šentjurska dolomitska izjava« zagotovo vžgala. Po drugi strani pa Malovrha dobro poznajo tudi vsi njegovi potencialni politični partnerji, ki se dobro zavedajo, da jih v njegovi senci in v hudo hladni senci toge SKD čaka politično životarjenje, pred katerim jih lahko reši morda le temeljita prerazporeditev vzvodov občinske oblasti. To pa pomeni najmanj mesto profesionalnega podžupana - če je ena takšna pozicija sploh dovolj. Tega pa je Malovrh menda že pred volitvami dal zapisati nesprejemljivemu Otu Pungartniku. Skratka, gre za začarani krog, v katerega se je župan ujel v nesmiselnem lovu za absolutno oblast, mimogrede pa je kot slon v trgovini pohodil kar nekaj večnih resnic demokracije. Ena od teh je gotovo ta, da je treba spoštovati voljo volivcev in da tudi v Šentjurju »razsaja« demokracija, kjer ima večina še vedno prav.

F.K.

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR,
Tel./fax:(063)743-151, 741-151

*Z vami tudi,
"ko gorijo
le še sveče!"*

**HVALA ZA ZAUPANJE
IN
SREČNO '99**

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobilni: 0609 627 924
GSM 041 627 924

**NUDIMO VAM
TUDI**

rabljena vozila
prenos lastništva vozila
splošni servisi osebnih avtomobilov
**avtokleparska popravila na ravnalni
mizi GLOBALJIG**

avtoličarska priprava na sistemu SPANESI
lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

*Želimo vam vesele božične praznike
in varno vižnjo v letu 1999!*

TRGOVINA BARV IN LAKOV
Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

**Prodaja osebnih vozil -
kreditni z 9% obrestno mero**
Odkup karamboliranih vozil

KEA
LOKARJE

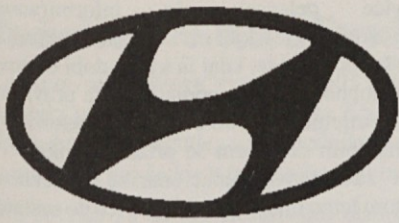
Srečno!

KEA
HRUŠEVEC

Sprejmite vsak dan v novem letu kot darilo, ter se z
nasmehom predajte delu in uspehom naproti. Naj bodo
dnevi v letu 1999 stkani iz mnogo lepih trenutkov, veliko
zdravja in osebne sreče.

Želimo vam mirne, srečne in zadovoljne božične praznike!

KEA - *trgovina prijaznih ljudi in zadovoljnih kupcev!*

HYUNDAI

VEDNO NA DOBRI POTI

Avtomobile HYUNDAI: Accent, novo Lantro Sedan, novo Lantro Waggon, Cuope, novo Sonata in Galloper dobite takoj, po zelo ugodnih cenah

izjemni kreditni pogoji že od TOM + 1% letno

možna menjava za vaš sedanji avtomobil

garancija velja 3 leta ali prvih prevoženih 100.000 km

Za vaš avtomobil, kupljen pri nas, bomo skrbeli v našem pooblaščenem servisu tudi naprej, skladno z novim Zakonom o varnosti v castnem prometu.

ZAUPANJE NAGRAJUJEMO!!!

MLA-CAR

Prodaja in servis vozil, Stopče 32b, 3231 Grobelno
telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

Vsem strankam se zahvaljujemo za zaupanje v iztekajočem se letu in vam želimo prijetna božično - novoletna praznovanja!

AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA!
VULKANIZACIJA MULEJ

ZIMSKE GUME:

DUNLOP

FULDA

SAVA

BARUM

SEMPERT

že od 5.500,00 SIT dalje

MONTAŽA PRI NAS KUPljenIH GUM JE BREZPLAČNA!

Delovni čas:

vsak delovnik od 8.00h do 20.00h

sobota: 8.00h do 14.00h

VULKANIZACIJA MULEJ

DEJAN MULEJ s.p.

UL. TONČKE ČEČEVE 17, ŠENTJUR

TELEFON: 063/741-007, NMT 0609 630 652

VSEM STRANKAM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIM USPEŠNO LETO 1999!

*Želimo vam prijetna božično - novoletna praznovanja
ter zadovoljno in uspešno leto 1999!*

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"MACKOŠEK"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/740-085

ŠENTJUR HOTEL ŠENTJUR

HOTEL

Valentina Orožna 4

ŠENTJUR

3230 Šentjur

Telefon: 063 746 12 50

kraj,

kjer

se

boste

vedno

dobro

počutili!

Vsem gostom se zahvaljujemo
ob iztekajočem
se letu.

Želimo Vam vesele praznike,
ter srečno, zdravo, veselo
in uspešno novo leto 1999.

Pričakujemo Vas tudi v letu,
ki prihaja.

V Alposu se imajo radi

V petek, 27. novembra, je bila v sobi generalnega direktorja v prisotnosti predstavnikov medijev slovesno podpisana pogodba o pogojih za sindikalno delo. Naravni nasprotniki, to so predstavniki delavcev in delodajalcev, to je vodstva podjetja, so lepo spravljivo podpisali dokument, ki očitno ustreza obema stranema. Za KNSS - Neodvisnost sta pogodbo podpisala predsednik sindikata v Cevrani Vlado Arzenšek in predsednik sindikata v Opremi Jože Radišek, za Svobodne sindikate pa Albin Rautar. Na drugi strani mize sta bila generalni direktor Mirjan Bevc in njegov pomočnik Jože Artnak.

Kaj so se v Alposu pravzaprav dogovorili?

Predstavniki sindikatov so bili v svojih izjavah bolj splošni in previdni. Le Arzenšek je namignil, da so v Cevrni zaradi težjih delovnih pogojev zahtevali nekaj več, da so v Alposu plače še vedno prenizke in da si prizadevajo za nadomestitev skromne kolektivne pogodbe z bolj radodarno podjetniško pogodbo, a da so na

koncu s sprejetim sporazumom povsem zadovoljni. Jože Radišek je za največji uspeh ocenil skupen nastop vseh treh sindikatov, podobno zadovoljstvo je izrazil tudi Rautar v imenu ZSSS. Vsi pa so tudi opozorili na še ne

podpisan aneks k tej pogodbi, kjer bodo dorekli fond ur za sindikalne delavce, in pa na dobro sodelovanje z vodstvom podjetja. Podobno je bil s "svojimi" sindikati zadovoljen tudi generalni direktor Bevc, saj naj bi se kljub nasprotnim interesom vsi dobro zavedali, da so na isti ladji.

Bistvene točke sporazuma je predstavil Artnak. Na prvo mesto je postavil pomen konkretizacije

pravice delavcev do informiranosti. Dogovorjeno je, kje in kako se postavljajo vprašanja, pobude, kdaj in kje se dobi odgovor in podobno. Vodstvo podjetja mora praviloma dati četrtno poročilo o rezultatih poslovanja, sindikalnim delavcem se priznava enkrat več časa za njihove funkcionske obveznosti, dvakrat letno imajo delavci pravico do sestanka med delovnim časom, člani upravnega odbora sindikata pa vsak mesec po dve uri. Sindikati imajo skupaj 18 sindikalnih zaupnikov, ki jim firma priznava sindikalno imuniteto in pravico sodelovati pri urejanju pravno delovnih odnosov. Sindikalni zaupniki morajo svojo morebitno odsotnost prijaviti v roku 48 ur in tudi obveščati vodstvo podjetja o morebitnih sindikalnih obiskih v podjetju.

Podjetje in sindikati so nas nato povabili v hotel Žonta, kjer smo zvedeli, da bo v Alposu tudi novoletna žurka, pa še nekaj o Božičku so govorili. Žlahtna kapljica iz Konjic je prijazne odnose med alpoškimi pogodbeniki še bolj odobrovoljila, pa še "tujci" smo lahko rekli kakšno bolj nepričakovano besedo.

F.K.

Premagali smo NATO

Vojaške vaje so končane, uspešno seveda, tako kot vedno.

Natovi vitezi, ki so "pridrli" tudi v šentjursko občino, so prav uspešno osvojili ne le središča KS Slivnice in Planine, temveč tudi srca Planinčanov in Slivničanov. Čeprav je pred tedni, ko so

svetovno vojno, smo jih enostavno sprejeli in jih celo začeli imeti radi. Fantje so spoznali, da tu ne živijo več "ljudožerci", mi pa tudi, da oni niso več Hitlerji ali Musoliniji.

Za zaključek Natovega gostovanja v Slivnici so tamkajšnji športni delavci organizirali v petek, 27. novembra zvečer, z njimi najprej športno srečanje in kasneje, kot se spodobi, tudi nadaljevanje v Lesjakovi gostilni. Svoje merjenje z Natovci so krstili kar za meddržavno srečanje med Slovenijo in Italijo.

Prijateljski posnetek z Italijani

prihajali s svojo strah zbujajočo mehanizacijo in se zmenili za našo prometno signalizacijo - rdeča luč na semaforju njim ni pomenila nič - toliko kot za lanski sneg, kazalo na aroganten odnos do "domorodcev", se je kasneje vse zgladilo. Kljub temu, da sta nemški tabor na Planini in italjanski v Slivnici marsikoga neprijetno spomnila na drugo

Vzdušje v dvorani je bilo evforično: polne in glasne tribune ter zaslužno zmagoslavje slivniških košarkarjev in nogometašev. Če že ni bilo presenečenje zmagoslavje domačinov, je prav gotovo bilo presenetljivo, da so tribune navijale za italijanske mladce, ki so tudi sicer bili tarča mladih slivniških zbiralk avtogramov. Še sreča, da so bile vaje bolj kratkega veka, sicer bi verjetno tudi v Slivnici ostal kakšen spomin na latinski šarm.

Isti petek zvečer je bila "fešta" tudi na Planini, vendar tam v bolj ozkem krogu. Domača muzikanta Artnak z Javorja in Guček z Brda sta nemškemu vojakom priredila "koncert pri vas doma" in kot smo zvedeli, sta gostitelje očarala in bila sprejeta z velikanskim navdušenjem.

F.K.

Smeti, smeti...

S smetmi so težave tudi, ko jih pokrije sneg.

V uredništvu ŠN se je oglasil g. Jurovič iz Vrbnega in me peljal na »mesto zločina«. Na dvorišču pred bivšo Spikovo kovačnico, kjer ima v najemu skladišče, torej takorekoč v središču Šentjurja, je bil poln kontejner, okrog njega pa zajeten kup raznih odpadkov. Razbiti lonci, žice, plastika, trgovinska embalaža..., pač vse, kar vsakodnevno ostaja za »civiliziranimi ljudmi«.

»Tako je že nekaj mesecev. Kontejner sicer vsake toliko časa odpeljejo, smeti poleg njega pa ostajajo tu. Še sreča, da je bila poplava in jih je precej odnesla voda. Te smeti kot da niso od nikogar, zanje niso odgovorni ne na občini ne na KS.«

Kdo je odgovoren za smetišče, smo poskušali zvedeti na podjetju Javne naprave Celje, ki je zadolženo za odvoz odpadkov v Šentjurju: »Mi smo prevozniki in ne smetiščarji. Za čistočo okrog kontejnerja so zadolženi lastniki le - tega«, so bili jasni in kratki po telefonu.

Kako pa je trenutno z odvozom odpadkov po KS? »Še najbolj se je trudil Leskovšek iz KS Slivnica. Stara Slivnica je zelo dobro pokrita, druga naselja pa od 5 do 50 odstotno. Tudi na Ponikvi so nekaj postorili. Najslabše je v KS Šentjur okolica.«

Tajnik KS Šentjur - mesto Gorazd Bebar: »V samem mestu Šentjurju je še vedno okrog 100 gospodinjev, ki nimajo urejenega odvoza odpadkov in za njimi ostajajo takšni problemi. Spisek smo poslali na urad župana, pa se ni nič zgodilo. Težko bo, dokler ni nikogar, ki bi lahko ukrepal. Prosim, zapišite, da bomo v naslednjih ŠN poimensko navedli vse onesnaževalce, ki nimajo urejenega odvoza odpadkov.«

Težavno v KS Slivnica

Kar dve seji novega sveta sta bili potrebni, preden so slivniški svetniki prišli do novega vodstva KS. Na drugi seji, ki je bila 14. decembra, so prejšnjega predsednika Zorana Leskovška dodobra namučili, a mu še kljub temu niso dali odpustnice.

Gre seveda za denar. Leskovšku niso očitali le negospodarnega ravnanja s sredstvi KS, temveč tudi nevestno finančno poslovanje. Kot je opazil član sveta Recko, je KS imela celo dvojno knjigovodstvo, enega preko žiro računa in drugega za gotovino, predsednik naj bi na račun KS prevozil dnevno povprečno preko 100 km in porabil zase in vodenje sveta samo v letošnjem letu preko 800 000 SIT, kar je več kot je stalo vse gramoziranje krajevnih cest. Veliko dvomov je bilo podanih v zvezi s poslovnim sodelovanjem KS z bivšim tajnikom Jymmijem. Tako KS ni imela dokumentacije za porabo skoraj 3000 m³ gramoz, spornih pa naj bi bilo tudi okrog 5 milijonov SIT, ki jih je prejšnji svet KS, kot je ugotavljal svetnik Vinko Frece, porabil vnaprej na račun prihodkov za leto 1999. Leskovšku so tudi očitali, da si je dal na stroške KS napraviti asfalt

do svoje hiše. Prav tako na seji še vedno niso mogli razčistiti, za kaj je KS Slivnica plačala 1,8 milijona SIT za kalobško telefonijo.

Po dolgi in mučni razpravi, v kateri je Leskovška podprla le Matilda Gajšek, ki je drugim svetnikom očitala, da nimajo pojma, kaj se dogaja po hribih in ker imajo sami asfalt tudi do stranišča in jim je za odročne vasi kaj malo mar, so se svetniki z minimalno večino odločili, da bodo vendarle izvolili novo vodstvo, čeprav finance še vedno niso na čistem. Kljub temu, da svet KS štarta v novi mandat z dolgovi, ki znašajo skoraj toliko kot ves njihov prihodek iz proračuna, so se za predsedniško funkcijo potegovali kar štirje kandidati, med njimi tudi kritizirani Leskovšek. Ker sta predsedniška kandidata Frece in Recko zahtevala, da se še pred imenovanjem predsednika razčisti finančni položaj v KS in sta s tem tudi pogojevala svojo kandidaturo, večina prisotnih pa je bila zato, da predsednika takoj izvolijo, sta na tajne volitve šla le Dušan Polenšek in Zoran Leskovšek. S šetimi glasovi za se je z nazivom slivniškega župana okitil Dušan Polenšek.

F.K.

7 milijonov za jaslice

Res ne vem, kakšne bi morale biti jaslice, da bi človek dal za njih takšen denar, toda v Šentjurju imamo jaslice, v katere je vloženih najmanj tolarjev. Gre seveda za zdaj že znamenite jaslice, ki jih že sedmo leto po vrsti postavljata oče in sin Janko in Bernard Žličar z Razkuž. Pravzaprav sploh ne gre za

Mojstra jaslic

klasične jaslice, kajti njim je posvečena le šestina vsega prostora, večji del tega resnično enkratnega projekta sestavljajo v jasličnem stilu postavljeni objekti, hiše, cerkve, potočki, ob njih mlinci, žage - seveda vse »živo«, delujoče in osvetljeno. Kar precejšnji del »jaslic« sta Janč in Narček - pod tem imenom poznamo vsi starejši Šentjurčani ta cimermanska in vsesplošna mojstra - posvetila samemu Šentjurju: na hribčku stoji naša farna cerkev, pod njo pa tja dol do šole vse stavbe v Zgornjem trgu. Vse seveda v pravih razmerjih.

Na površini 30m² stoji v romantičnem jasličnem okolju 82 sodobnih hiš, stavb - večina žal ni šentjurskih - vsaka ima svojo električno napeljavo, skozi okna sije

svetloba različnih nians, med hišami se vijejo trije glasno žuboreči potočki, trije miniaturni mlinci skrbijo, da jaslično ljudstvo ne bi stradalo, tik ob slapu neutrudno »laufa« klasična žaga venecianka, 4 cerkve in 3 kapelice pričajo, da gre za bogaboječe ljudstvo. Vsa zadeva je ograjena vsaj z 10 metri lično izdelane lesene ograje, ob kateri stojijo lesene »telegrafnice«, na njih seveda ulične svetilke in tako naprej do vseh mogočih in nemogočih podrobnosti. Okrog 800 lučk, ki po potrebi svetijo ali utripajo, daje panorami praznični videz. Mojstra Žličarja vsako leto »jaslicam« nekaj dodata, jih razširita in vedno postavita drugače. Letos sta jim dodala naselje iz brunaric. Tudi tu je vse »pristno«, narejeno ročno, dodelano od bruna do sleherne opeke.

G. Narček, ne morem si predstavljati koliko dela, znanja in spretnosti sta vložila z Jančem v te jaslice? Kako vse to zmoreta?

»To je pa tako: nekateri vse večere slonijo kje za kakšnim šankom, midva z Jančem pa vsako leto najmanj po en mesec uživava ob postavljanju teh jaslic. Začneva že v začetku novembra, potem pa sva tu ob njih po 15 in več ur na dan. Človeka potegne. Res pa je, da moraš imeti pri tem delu dobre živce. Na hitro ne gre nič. Vsake stvari se je potrebno lotiti s premislekom in z dolgoročnim načrtom. Vse se začne že pri orodju. Tudi 4 milimetre debelo bruno je potrebno obdelati, zoblati in tako naprej, kar seveda pomeni, da moraš najprej narediti primerno orodje in šele potem začneš misliti na samo izvedbo. Porabila sva eno traktorsko prikolico mahu, okrog 3 kubike zemlje, 2 kubika kamenja in peska, okrog 1000 metrov raznih električnih kablov, tudi približno toliko lučk, pa štiri

električne črpalke za vodo v potočkih, več elektromotorčkov za mline in žago in še in še. Računam, da vsako leto porabiva za jaslice oba skupaj okrog 1000 delovnih ur.«

Vaše jaslice so že kar dobro poznane. Imata veliko obiskovalcev? Se z njimi tudi kaj zasluži?

Šentjur v jaslicah

»Kar precej jih pride, tudi iz vrtca in iz raznih šol. Včasih je tu prava gneča, lani za božič jih je bilo okrog 300. Glede zaslužka pa ni, da bi govoril. Včasih dobiva kakšno buteljko ali kaj podobnega, ter kilogram ali dva drobiža, ki ga otroci zmečejo v potočke in jezerce. Veselje, ki ga imava z jaslicami, to je tisto, zaradi česar vztrajava.«

Tako, Šentjurčani, če vam bo za praznike malo dolgčas ali si boste zaželeli nekaj prazničnega vzdušja, pojdite na kratek sprehod, nekaj minut hoje naprej od doma upokojencev stoji domačija Žličarjevih, kjer boste vedno dobrodošli.

F.K.

Jasenovac, Gradiška, Lepoglava...

Zadnji petek v novembru je bila v Ipavčevi hiši predstavitev knjige "Spomini Slovencev na Jasenovac, Staro Gradiško in Lepoglavo". Materiale za knjigo je zbral in uredil Šentjurčan Jernej Borovnik, kar obsežno in tudi filozofsko nadahnjeno poglavje pa je prispeval tudi Rado Palir s svojimi "Spomini na spomine..."

V avli Ipavčeve hiše, ki je za podobne slovesnosti popolnoma neprimerna, se je nagnetlo okrog 40 obiskovalcev. To so bili predvsem starejši ljudje, verjetno pretežno Borovnikovi znanci in sotrpini. Uvod v večer sta pripravili sopranistka in pianistka Urška in Katarina Arlič. Pet skladb, kljub vrhunski izvedbi, je bilo morda vendarle nekoliko preveč za tisto "hodniško" okolje. Nadaljevanje je vodila ravanateljica Knjižnice Tatjana Cmok, ki pa tokrat ni imela težkega dela, saj je gospodu Borovniku beseda tekla gladko. G. Borovnik je poudaril, da so s soavtorji s to knjigo poravnali dolg do svojih mrtvih sotrpinov iz ustaških taborišč, hkrati pa tudi želeli opozoriti mlajše generacije, ki jih preteklost komaj kaj zanima, na strahote, ki jih je "nečlovek" zaradi ideologije povzročil sočloveku.

Stara znanka knjižničarskih večerov Sonja Mlejnikova je občuteno prebrala nekaj odlomkov iz knjige, izvabila nekaj solz poslušalcem, in hkrati tudi demantirala Borovnikovo trditev iz uvodnega nagovora, da je knjiga faktografski zapis, takorekoč dokument nekega grozljivega časa. Da, je tudi to, vendar je verjetno še bolj literarni izdelek, v določenih delih tudi filozofski rezime določenega osebnega in zgodovinskega odnosa, predvsem pa močna obsodba zločinov nad človekom in človeštvom. Iz prebranih odlomkov je razvidno, da so bili napisani pet desetletij po dogodkih in da so v avtorjih zoreli in se oblikovali v nekem drugem času, v drugačnih glavah in srcih, kar pa seveda ne pomeni, da nimajo vrednosti avtentičnosti. Prav je, da so svoje trpljenje in svoja spoznanja ohranili nam in našim zanamcem v opomin.

Nekaterim slavnostnim govorcem, tovarišem, kot so se tudi naslavljali, sem zameril, da so namerno ali nenamerno pozabili na strahote poveljnih pobojev, Golega otoka in brutalnega socializma. Zločin je zločin in zanj ni pozabe, ni opravičila! Če so mislili iskreno s svojo obsodbo ustaških grozot, bi se vsaj z besedico lahko dotaknili tega bolečega povojnega obdobja, ki je svoj odmev našlo spet tudi v Stari Gradiški, Lepoglavi... in konec koncev dve desetletji po koncu druge svetovne vojne tudi v "moji Zenici". Pa se ga niso.

Franc Kováč

Izšel je zbornik Spomini Slovencev na Jasenovac, Staro Gradiško in Lepoglavo

Te dni je prišla iz tiska dolgo časa ustvarjana in zlasti za nekdanje taboriščnike in njihove svojce težko pričakovana knjiga pričevanj o ustaških koncentracijskih taboriščih. Uredil jo je Jernej Borovnik skupaj z Odborom slovenskih taboriščnikov. Knjiga je izdana v Šentjurju v samozaložbi urednika. Obsega 314 strani in je opremljena s precej dokumentarnega gradiva. Posvečena je vsem taboriščnikom, ki so trpeli in darovali svoja življenja za svobodo - z željo, da se vojne in taborišča ne bi nikoli več ponovili.

Levji delež prispevkov pripada Jerneju Borovniku. Knjiga je izpolnitev njegovega življenjskega sna, saj je ves povojni čas sistematično zbral pričevanja Slovencev in zapisoval svoje lastne spomine. Poleg njegovih so v knjigi, ki je izpolnitev dolga tistim, ki niso preživeli in katerih žrtev zasluži večni spomin, še prispevki 20 avtorjev.

Predgovor je napisala slavistka Jerica Ambrož, za zgodovinsko osvetlitev obravnavane tematike sta poskrbela zgodovinarja Tone Ferenc s prispevkom »Slovenski izgananci in NDH« in Damijan Guštin s prispevkom »O Slovencih v Jasenovcu«.

Najobsežnejša in več kot pretresljiva so spominska pričevanja preživelih taboriščnikov Jerneja Borovnika, Pepce Razbornik in Ivana Gabriča. Vsak od njih popisuje svojo kalvarijo, v kateri je vladal zločin v tisočeri oblikah, nečloveške bivalne in higienske razmere s komarji, ušmi, stenicami in podganami, uničevalno suženjsko delo do izčrpanja, peklena mučenja, smrt z ubijanjem z nožem, s kijem, z zadavljenjem, utopitvijo, zazidanjem ali pa preprosto z izstradanjem in s prepuščanjem boleznim. Cilj mučenja je bil en sam: osebni zlom, duševni in moralni. Preživeli so samo moralno najtrdnjejši, najodpornjši in najbolj iznajdljivi - takšni, ki so bili zaradi svoje vizije življenja in vere vanj sposobni prezirati tudi lastno smrt.

Rado Palir v svojih »spominih na spomine« iz optike otroške duše prizadeto in s poudarkom na dimenziji tragičnosti opisuje doživljanje usodnega časa vojne kot časa zloma človečnosti in časa, ki mu je ugrabil starše v cvetu njune mladosti. S hvaležnostjo opisuje svetniški lik prostovoljne izganke tete Francke Žaberl, po zaslugi katere sta s sestro preživela izgnanstvo.

Knjigo zaključuje dolgo pripravljani, a žal še vedno nepopolni seznam slovenskih taboriščnikov Jasenovca, Gradiške in Lepoglave.

Gre za knjigo, ki je dokument minulega časa, hkrati pa je tudi dejanje pietete - izpolnitev dolga do padlih sotrpinov. Lahko jo doživljamo kot hagiografijo svobode in človečnosti nasproti demoniji nacifašizma v ustaški verziji. Z vsake njene strani izzveneva kot nemi krik mučencev večni opomin narodu in človeštvu: DA BI SE KAJ TAKEGA NIKOLI VEČ NE ZGODILO!

Rado Palir, Šentjur

(Knjigo je moč kupiti v Knjižnici Šentjur ali pri Jerneju Borovniku, tel. 741 661)

S koncerta v Šentvidu

Želel sem se odkupiti šentviškimi kulturnikom, ker sem ob njihovi 90 - letnici v ŠN objavil le fotografijo dolgogorskih folkloristov, zato sem prišel na koncert MPZ iz Rogaške Slatine in njihovega MePZ Zarja opremljen s fotoaparatom. Toda fotko sem tudi tokrat zapravil, kajti Šentvidčani so po treh pesmicah urno zapustili oder, seveda še preden sem uspel nanje naciljati svoj stroj, njim sledeči gostje iz Rogaške Slatine pa me niso zanimali niti za poslušanje in še manj za fotografiranje. Pač moja napaka, ker sem preslišal, da gre za koncert gostov in ne domačega zbora.

Dvorana šentviškega KD je bila tokrat presenetljivo na pol prazna. Domači pevci so všečno zapeli zlasti narodno Po gorah grmi in bliska in zanjo tudi poželi najburnejši apalvz, drugi dve pesmici iz njihovega že slišane repertoarja - Tam, kjer teče bistra Zila in Večerni ave - pa sem jih slišal tudi že bolje zapeti. Maloštevni poslušalci, četudi so se vljudno trudili s ploskanjem, pač ne morejo biti pevcem prava motivacija.

Nastop rogaških pevcev sem hotel "špricati", a ker so me zaparkirali, sem jih hočeš nočeš moral poslušati. Niso me posebno navdušili. Gre za razmeroma star in konzervativen (je ta pojem moja pogruntavščina?) zbor, ki je nekakšen slabši dvojnik šentjurskih Ipavcev. Seveda znajo tudi lepo zapeti, toda njihov repertoar je preveč statičen, več ali manj klasičen, tu in tam jim zmanjka glasov, zlasti pa sem pogrešal tisto nedefinirano energijo, ki jo nekateri zbori znajo prenesti na poslušalce.

Če je res, da je šlo predvsem za prijateljsko srečanje dveh zborov, ki pa je vsekakor uspelo, potem je moja kritična beseda verjetno povsem odveč.

F.K.

Izbirali smo lepoticu Gostišča Bohorč

Eno dejanje izbire lepotic 98 se je zgodilo konec prejšnjega meseca v Gostišču Bohorč. Deset mladenk, vse skupaj po moji oceni niso spravile skupaj

gledalci bolj posamezniki. Strokovni komisiji je predsedoval Marjan Bohorč, Gostišče Bohorč pa je pomagal zastopati tudi Aleš Slemenšek. Drugi člani žirije, šlo je za mlade in ekstravagantne dame, so bili "tujega" porekla. Za glasbeni okvir prireditve je zelo uspešno skrbel pevka Veronika iz Brežic, spreten pa je tudi bil voditelj. Med deseterico mladenk so bile tokrat kar tri domačinke, ki so bile seveda deležne posebne pozornosti.

Po predlogu gospoda Franca Oseta - spiker je povedal, da se gospod Oset najbolj spozna na žensko lepoto - smo

tokrat izbirali svojo zmagovalko tudi

fotogeničnosti. Prva spremljevalka lepotic Gostišča Bohorč je bila spet naša Katarina Perčič, ki je kljub rosnim petnajstim letom

Zmagovalni šopek

več kot 450 kilogramov, se je pred dokaj maloštevilnim šentjurskim občinstvom spopadlo za čast in za nagrade, ki so jih prispevali šentjurski sponzorji. Če odštejem večje omizje, ki so ga nekoliko predvolilno sestavljali krščanski demokrati (Malovrh, Čokl.) in Združeni listaši (Erjavec, Štiglic, Zupanc...), smo bili drugi

Prva spremljevalka: Katarina Perčič

Miss fotogeničnosti - Marjetka Podplatan

navadni smrtniki oziroma gostje. Kot se spodobi, smo za najlepšo izbrali domačinko Marjetko Podplatan, ki pa je očitno bila vseč tudi strokovni žiriji, ki ji je prisodila 4. mesto in naslov mis

Šentjurska Marilyn Monroe: Dolores Hojnik

že pokazala nekaj pravih ženskih oblin. Z zmagovalno lento in naslovom lepotic Gostišča Bohorč se je okitila šestnajstletna Maja Medved iz Sevnice. Od domačih tekmovalk je ostala v ozadju le Dolores Hojnik, "šentjurska Marilyn Monroe" jo je imenoval gostobesedni voditelj, a bi tudi ona zaslužila boljšo uvrstitev.

Kaj reči k prireditvi? Prav in lepo je, da se nekaj dogaja, še bolj je razveseljivo, da so se s tujo konkurenco pripravljena pomeriti tudi domača dekleta. Le tako grozno punčkaste in suhcane so praviloma te lepoticke (kar za Šentjurčanke pravzaprav niti ne velja). Res pa je, da pri 15 ali 16 letih drugačne skorajda ne morejo biti. Kot da tiste bolj zrele ženske lepote ni ali pa je ne znamo ceniti.

In še opažanje: je prireditelj znak, da se je Bohorč uspešno spustil v tekmo z Žonto?

F.K.

Zakaj?

Prodaja, svetovanje, informacije

ker je prihodnost
v specializiranih
trgovinah

V Teletrgovinah lahko kupite vse telekomunikacijske aparate, preverite nove tehnologije in dobite potrebne informacije o analognih in ISDN priključkih.

Telekomunikacijska oprema in storitve za tretje tisočletje samo v Teletrgovinah
Culje: Cankarjeva 1, tel.: 063 421 444; fax: 063 463 350
Velenje: Kidričeva c. 2a, tel.: 063 861 335; fax: 063 864 330
Informacije lahko dobite tudi na brezplačno tel. št. 080 80 80

 Teletrgovina
Telekom Slovenije

<http://www.telekom.si>

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -

- Rogaška Slatina - na obvoznici - tel.: 063/816 - 676 -

VAM ŽELI VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO 1999

**IN VAS OB TEJ PRILOŽNOSTI OBDARI Z ZELO
UGODNO PRAZNIČNO PONUDBO**

CLIO, TWINGO CENEJŠI DO 120.000 SIT

MEGANE DO 180.000 SIT

LAGUNA DO 240.000 SIT

Velika izbira rabljenih vozil!!

FRIZERSKO LEPTNI
STUDIO

SILVA

SILVA PINTARIČ
MILOŠA ZIDANŠKA 10a
3230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-172

*Novo leto je
nov list v knjigi časa,
bel in čist.
Nanj vam pišemo
svoje želje,
mir, ljubezen
in veselje!*

*Cenjenim strankam
se najlepše
zahvaljujemo za
zaupanje in
srečno 1999!*

Kolektiv Salona
Silva

Gostišče

BOHORČ

ŠENTJUR, TEL.: (063) 743-095

*Vsem gostom se zahvaljujemo
za obisk in vas vabimo,
da nas obiščete tudi v prihodnjem letu.*

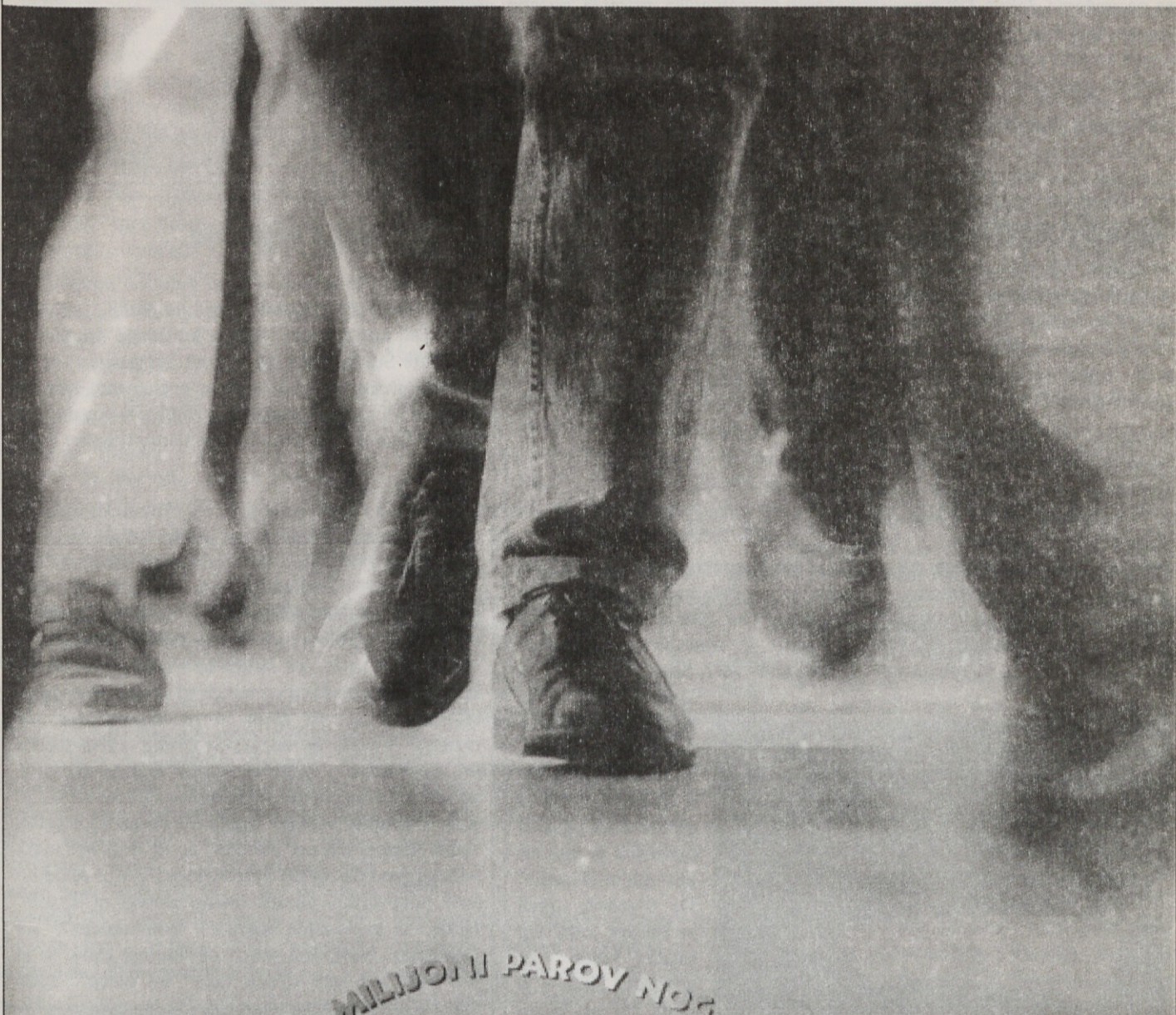
*Vsem občanom in občankam
Šentjurja voščimo
vesele božične praznike*

*in srečno, zdravo
ter uspešno
novo leto 1999!*

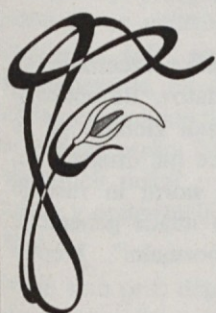

KEMO PLAST
d.o.o.

MILIJONI PAROV NOG

STOPAJO PO NAŠIH TALNIH OBLOGAH

Srečno tudi v letu 1999!

Srečanje drameljskih starostnikov

Dan je bil lep, sneg je pobelil polja, snežne veje smrek so se sklanjale do tal, od oddaljenih hiš dedkov in babic so si le - ti utirali poti do nas, ki jih imamo radi. Rdečih ličk z iskrico v očeh so stopali proti dvorani, kjer smo jim s skupnimi močmi skušali polepšati ta Miklavžev 5. december.

V Dramljah imamo okrog 130 starejših krajanov, od tega jih je kar 80 prišlo na na srečanje. Jakob Trbovc je skuhal zelo okusen golaž, prišel je gospod župnik, prišli so poverjeniki RK, spregovoril je predsednik KS Štrajhar, zapeli so naši malčki, njihove mamice so spekle raznovrstno pecivo...Tudi darilc ni manjkalo.

Hvala vsem za sodelovanje.

Za KO RK Dragica S.

Slivniški upokojenci zadovoljni

V soboto, 12. decembra, se je v slivniškem kulturno - gasilskem domu na svojem prvem občnem zboru zbralo okrog 120 članov lani ustanovljenega Društva upokojencev Slivnica.

Poročila so podali predsednik Martin Cmok, blagajnik Štefan Dobršek in predsednik NO Ernest Zidanski. Kot vse kaže, so slivniški upokojenci kot najmočnejša organizirana sila v kraju s svojo organizacijo in vodstvom povsem zadovoljni. V lanskem letu so obrnili 760 000 SIT, od tega jim je 160 tisočakov

jeseni pa so proslavili na prijetnem pikniku pri Sveti Heleni. Zaradi premajhnega zanimanja sta se jim sfižila le martinovanje in en izlet. Prav manjše zanimanje za organizirane izlete je tudi edina točka njihovega programa, ki ga niso povsem uresničili, zato so pri načrtovanju prihodnje dejavnosti sklenili, da bo izletov nekoliko manj, zato pa naj bi bili le - ti bolj veseli in zanimivi.

Da slivniški upokojenci niso peto kolo kraja, se je videlo tudi po vzporednem dogajanju na občnem zboru. Za ogrevanje je nastopil njihov mladi pevski zbor ŽPZ Slivnica (ki sem ga krstil kar za dekliškega), nato so veselo prepevali vsaj 3 krat starejši Fantje s Svetega Štefana, za nameček pa so si privoščili še ples ob ansamblu Užmah. Da o jedači (imeli so kar dve "rihti") in pijači sploh ne govorim. Slednja je sicer šla na račun prisotnih, a to sploh ni bilo pomembno.

ostalo čistega, ob tem pa so se še lepo imeli na svojih prireditvah in izletih. Zadnjega januarja so organizirali zelo uspeli večer domače glasbe, za dan žena in materinski dan so imeli prireditev in družabno srečanje v Slivnici, bili so na izletih v Logarski dolini, na Višarjah, v Prekmurju, začetek

Ko sem v poznih večernih urah šel skozi Glinco, je bilo v gasilskem domu še kar svetlo in veselo. Kot vse kaže, penzija sploh ni več nekaj tako strašnega, kot je bila včasih.

F.K.

Rap koncert v Šentjurju

"Jesen postaja vse bolj podobna zimi, kar pomeni, da smo se šentjurski študentje (že) prebudili...". S tem pitijskim nagovorom so nas šentjurski študentje, oprostite Študentski klub mladih Šentjur (še vedno se sprašujem, če ima ta dolgi naslov tudi kakšno vsebino, ali pa se je nekemu le zarekel?) povabili na rap koncert pri nas že uveljavljene rap skupine Pasji Kartel.

Malo pred enajsto zvečer je bilo v dvorani kulturnega doma že živahno, pravzaprav je bilo najbolj živahno v preddverju ob šanku, v dvorani pa malo manj. Na odru so ob spremljavi bučnih ritmov in igre luči izmenično telovadili in nekaj preklinjali štirje mladeniči, praviloma s prižganimi cigaretami v rokah ali v ustih. Ta široki in zavaljeni je bil po kilogramih in glasu za vse druge tri skupaj. V zraku je bilo decibelov vrh glave in jih nisem prav nič razumel. Kazalo je, da improvizirajo. Pred odrom jim je v ritmu s poskoki sledila manjša skupina, večina mladega občinstva, pretežno s pirom v roki, je stala v ozadju. Mnogo neznanih obrazov, v veliki večini fantje. Nekaj parčkov si je bolj ali manj neženirano izkazovalo naklonjenost. Da bi se lahko tudi pogovarjali, zaradi bučne glasbe ni kazalo. Nekaj s kapucami pokritih "polplesalcev", po "gusarsko" privezana rutica na Samovi glavi, to je bilo vse, kar sem opazil tako "od daleč". Toda organizatorji so bili zadovoljni. Da je cool, so rekli. Verjetno se je tisto pravo "cool" pričelo dogajati malo kasneje.

Jutranja zarja, ki je razkrila na koščke razcefrane vse plakate naših županskih kandidatov, Bezenškovo "zloženko" so za vsak slučaj tudi zlomili, pa je pokazala, da to mladino veže, če nič drugega ne, zanikanje obstoječih družbenih norm in rušenje avtoritet. Ker pravijo, da imajo mlade generacije vedno prav, se bomo morali "normalni" krepko zamisliti.

F.K.

Sprehod skozi šentjursko leto 1998

Januar

Čeprav je bil januar še bolj mačkast in poprazničen, smo vendarle zabeležili nekaj javnih dogodkov, ki se jih velja spomniti.

Alojz Oprešnik in Mirko Pajek sta s Prevorja pripeljala enega najstarejših traktorjev oziroma delovnih strojev na območju naše občine. 70 letni Lanz - Bulldog je s svojimi »nogami« odšel do muzeja v Bistri, kjer je našel svoj mir.

Kar precej Šentjurčanov je romalo na Botričnico k Žličarjevim, kjer so občudovali umetniško in tehnično do potankosti izdelane »žive« jaslice velikanke.

V občinski politiki se je nadaljevala »hajka« zoper tajne plače občinskih uradnikov, SLS je napovedala zmago na občinskih volitvah, SDS pa je objavila, da ji je dovolj bivakiranja v senci SKD in hoče na svoje.

Anekdota meseca »Jim gre res tako slabo?«: Že vse leto zaman nategujemo občinarje, da bi povedali, koliko zaslužijo, zdaj pa se je pokazalo, da so domneve o njihovih bajnih zasluških iz trte izvite: sodeč po tem, da so si medsebojno novoletno obdarovanje lahko privoščili le tako, da so darila naprosjačili po Šentjurju, kaže, da jim res že trda prede.

Februar

ŠN so objavile svoj neuradni izračun plač in dohodkov občinskih funkcionarjev, ki je bil mesec ali dva zelo brano čtivo in je povzročil med občinskimi svetniki nekaj slabe volje zaradi objavljenih sejin. Predsedniki strank so v Občinskem svetu zaradi tega uprizorili pravi lov na glavo urednika ŠN - kot se je kasneje pokazalo, povsem brez razloga, kajti objavljeni podatki so bili presenetljivo točni.

Javnost je razburila domneva, da je Vegrad dobil gradnjo prevorske šole po protekciji, težave so se pojavile v KS Slivnica, na Kmetijski šoli so se spopadli za ravnateljstvo, na drameljskem pohodu, nekdanjem Pohodu po poteh 14. Divizije, je sodelovalo preko 700 pohodnikov. Tudi Valentinov nočni pohod iz Dobrine na Žusem v organizaciji TD Dobrina je lepo uspel.

Dobili smo prvo državno prvakinja v tem letu. 9-letna Andreja Jernej je osvojila ta

ugledni naslov med šahistkami v svoji kategoriji.

Anekdota meseca »Predniki in mi«: V prazgodovini je bila dolina Voglajne eno samo močvirje, naši predniki pa kaj drugega kot mostiščarji. Z ozirom na množico divjih odlagališč odpadkov po vseh možnih grapah in hostah smo mi kaj drugega kot - smetiščarji.

Marec

Na Planini so dobili agencijo Banke Celje, na vljudnostni obisk je prišel minister Rop, Ponkovičani in Dobjani pa so zvedeli, da sta podžupan Pungartnik in župan Malovrh največja ovira na njihovi poti do samostojne občine. Na Prevorju so imeli slovesnost ob pričetku gradnje nove šole. Šentjurske novice so pripravile izbor in uspešno slovesno razglasitev športnika leta, ki pa je bila razmeroma slabo sprejeta pri šentjurskih športnih funkcionarjih. Športnica leta 1997 je postala mlada atletinja Nataša Oset. Košarkarji Kemoplasta so se za las izognili izpadu iz I.B SKL.

Šentjurski socialdemokrati so javno oznanili, da gredo v boj za novi šentjurski kulturni dom.

Anekdota meseca »Roka ne naredi otroka...«: Ob pričetku gradnje prevorske šole, kjer bo 20 otrok imelo na razpolago 6 učilnic, je župan Prevorjanom položil na srce: mi smo svoje naredili, vprašanje polne šole pa je v **vaših rokah**. Če so ga Prevorjani vzeli dobesedno, bo šola kmalu povsem prazna.

April

Prvi resnejši spomladanski mesec je minil v znamenju podvoza in jurjevanja. 24. april, ko je skozi predor stekla prometna kača, je bil v Šentjurju pravi praznik; vse se je veselilo. Okrog 200 milijonov težak dolg, ki smo si ga naložili krajani Šentjurja in bo za nekaj let zavrl uredjanje mestnih težav, je bil v hipu pozabljen, župan Malovrh pa si je z njim uspešno postavil lestvico k ponovni izvolitvi, ki je sledila v jeseni. V proračunski debati v občinskem svetu je bilo nekaj iskric, ognja pa nobenega, kajti župan je očitno uspešno »kupil« tudi opozicijo v OS.

Večina direktorjev šentjurskih državnih zavodov (svetli izjemi sta bili ravnateljica Knjižnice in direktorica Centra za socialno

delo) je menila, da je njihova plača njihova osebna skrivnost, zato so ŠN namesto uradnih podatkov objavile približne ocene debeline plačilnih kuvert tistih uslužbencev, ki jih plačujemo davkoplačevalci. S tožbo so zato zagrozili ravnatelji, a dalje od verbalnih groženj niso prišli.

Zadružniki so imeli svoj občni zbor v stilu »imejmo se radi«, Iva Klepec je izdala svojo zbirko proznih tekstov, vinarji so evforično ocenjevali svojo vinsko letino, Lipa pa je odprla svojo obnovljeno samopostrežbo.

Anekdota meseca »V KZ so poštenjaki«: Na občnem zboru KZ so tolikokrat povedali, da so pošteni in pridni, da je po analogiji z dogajanjem v SLS samo še vprašanje časa, ko bodo pričeli prihajati sumljivi virmani.

Maj

Šentjursko televizijsko javnost je razburila srhljivka okrog kableske TV. Lastnik firme Yes electronic naj bi bil pred stečajem, Šentjurčani pa ob nekaj sto tisoč mark. Ustanovilo se je društvo za zaščito naročnikov kableske TV. Hkrati se je začela razpletati oziroma zapletati zgodba o asfaltnem mešalcu v Planinski vasi, ki je kot črna gradnja uspešno rasel in prerasel občinske okvire. Šentjurski komunalci so se pokazali kot zelo dragi pogrebci. »Ipavci« so šli na desetdnevno potovanje po zahodni Evropi in njenih najbolj znanih božjih poteh. Govorilo se je, da je izlet financiral Vegrad.

Anekdota meseca »Ljubezen ne gre skozi želodec«: Tisti grdi pregovor o povezavi ljubezni in želodca so najodločneje zavrnilo šentjurski pevci: na svoji turneji po Evropi so dva najmočnejša občinska finančna »maherja« Malovrha in Peperka gostili iz čiste čustvene navezanosti.

Junij

Opozicija je prvič resneje podvomila v župana in v njegove finančne posle z investitorji, toda zgolj na ravni govoric. Anita Koleša je bila imenovana za direktorico šentjurske enote Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti in tako postala profesionalni kulturnik. Drugemu vidnemu eldesovcu Gorečanu je minister Rop prinesel direktorski stolček doma upokojencev. V OŠ Slivnica se je »srečno«

končalo izbiranje novega ravnatelja oziroma potrjevanje Rudija Mestinška; v prvem krogu ga je vrgla iz ringa kolegica Frecetova. Kriza v NK Šentjur in prve kadrovske zamenjave. Kulturniki iz Šentvida so z igro na prostem »Divji lovec« slovesno proslavili 90 let svoje dejavnosti. 28. junija je občino prizadelo neurje s točo, ki je na cestah in stavbah povzročilo za 120 milijonov SIT škode, na kmetijskih posevkih pa tudi približno toliko.

Anekdota meseca »Nogometni klub Alpos«: Končno se je Alpos le odločil za odločnejšo vlogo na nogometni sceni: v športnem parku smo si lahko ogledali ekipo, ki nosi njegovo ime. Kljub spodbudni novici pa si šentjurski nogometni funkcionarji niso kaj prida oddahnili - Alposovo moštvo je bilo iz Avstrije.

Julij

Asfaltni mešalec iz Planinske vasi je prišel pred občinski svet in po hudi debati dobil prvo zeleno luč, ki pa sta jo SLS in Rudi Mestinšek poskušala takoj upihnuti. Dobjani so dobili občino kljub Malovrhovemu neprikritemu nasprotovanju. Prvič je prišla v javnost vest, da je župan naročil velik spomenik Franju Malgaju. Dan državnosti so šentjurski politiki pričakali brez zastav. Drugi vročinski val je končno odprl tudi šentjurski bazen, upravljalec NK Šentjur pa je kar dvakrat moril ribe v Pešnici.

Anekdota meseca "Županova napoved prometnih tokov": Sodeč po Malovrhovi razpravi v Državnem zboru se bodo jutranje prometne informacije v naši občini lahko glasile takole: ceste so suhe, promet teče normalno, le na mejnem prehodu pod Jezercami je daljši zastoj, ker je tajnik dobjanske občine Leskovšek, ki je hkrati tudi cestinar in obmejni stražar, malo poležal.

Avgust

Novi večinski lastnik RTG Tratna je družina Moser, nekaj zapletov in težave okrog Slivniškega jezera. Železničarji so začeli navažati nasipni material za nadvoz pri Zikošku. Tradicionalni dobjanski »Pokaži, kaj znaš« je minil brez domačih izvajalcev. Gasilske veselice so ustvarjale poletni utrip v občini. Umril je Joži Ipavec.

Anekdota meseca »Družina je sveta«: To je moto tudi predsednice Občinskega sveta

Osetove, ki iz srca zavrača planinski asfaltni mešalec - tudi iz ljubezni do brata, ki je slučajno »doma« v konkurenčnem Cestnem podjetju.

September

V občinskem svetu se je pričelo predvolilno ogrevanje, ki se je nadaljevalo tudi v dneh občinskega praznika. Najvišje občinsko priznanje je dobil ponkovški župnik Herman. Pred občinsko zgradbo je bil odkrit spomenik Franju Malgaju, ki pa ni bil sprejet preveč dobrohotno. Krajane Šentjurja so razburile položnice tudi z več kot milijonskimi zneski za plačilo nadomestila za uporabo nezazidnega stavbnega zemljišča. Občinski svet je zavrnil podražitev vrtecev. Na Planini je novo vodstvo Turističnega društva uspešno štartalo z organizacijo tradicionalne prireditve na angelsko nedeljo. Na Ponikvi se je v zelo slabem vremenu zbralo na Slomškovi nedelji okrog 5000 vernikov iz vse Slovenije.

Anekdota meseca "Ne gre za županovo promocijo": Da so črne gradnje le »picajzlarstvo« neživiljenjskih birokratov, je prepričan tudi župan Malovrh: »njegov« spomenik Franju Malgaju bo tako kot znamenita nogometna ograja postavljen brez sleherne lokacijske in druge dokumentacije."

Oktober

Občinska uprava in občinski svet sta se povsem zapletla z nezakonitim popraviljem odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča. Študent Marko Diaci in podžupan Pungartnik sta ustanovila Društvo za razvoj šentjurske občine, ki je bil zametek nove politične grupacije Neodvisne liste za razvoj Šentjurja. Letošnji Ipavčeni dnevi so bili zasnovani bolj elitno in prestavljeni v večjem delu v novembrski predvolilni čas. Vse stranke so predstavile svoje županske kandidate. Voda je pritekla v Marija Dobje, kjer so pripravili razmeroma veliko slovesnost.

Anekdota meseca "Dovolj za župana": Kot je bilo slišati, županskega kandidata LDS Bezenška odlikujeta kar dve prepotrebni lastnosti: sivina in modrost. Barva njegovih las je nesporna, glede modrosti pa se zanaša - na kravato modre barve.

November

Poplava v začetku novembra je naredila za okrog 500 milijonov SIT škode in je za dan ali dva ohladila že tako mlačno predvolilno kampanjo. Zlasti volitve v svete KS so bile močno zapostavljene. V slovenski medijski prostor je Šentjur prišel zaradi zlorabe naslovnice Šentjurskih novic s strani LDS in temu sledeče tožbe. Volilni rezultati so pokazali premoč krščanskih demokratov in Jurija Malovrha, ki je svojo celoletno uspešno promocijo (skoraj izključno na občinske stroške) kronal z visokim procentualnim izidom. Najnižja volilna udeležba v zgodovini šentjurske občine je njegovemu zmagoslavju vzelo lesk, kar pa župan sploh ni opazil. Polemika med Občino in športnimi funkcionarji še ni dokončno pokazala, kdo siromaši šentjurski šport.

Anekdota meseca »Imamo srečo«: Oče šentjurske Neodvisne liste za razvoj Šentjurja Oto Pungartnik je potem, ko nas je zelo uspešno razvijal že dva mandata, sklenil začeti spet z nule. Razlog je izključno človekoljuben: če bi nadaljeval na starem gradbišču, bi nagraden razvoj v primeru potresa utegnil pokopati pod seboj tričetr občine.

Povzel G.K.

Vino

Skupaj smo
mlado vino pili.
Gledala sem te,
kako nežno si se
z ustnicami dotaknil
roba kozarca
in vztrepetala sem
ob misli,
kako nežen bi bil
tvoj poljub,
brez besed
in brez obljub.

I.U.

Celjski glasbeniki navdušili

V petek, 28. novembra, se je zgodil pred napol prazno kulturno dvorano izjemen glasbeni dogodek: v Šentjurju so gostovali Celjsko pevsko društvo pod vodstvom "šentjurčana" prof. Edvarda Goršiča in Celjski godalni orkester pod vodstvom Nenada Firšta. Svoj nastop so posvetili 60 - letnici smrti skladatelja dr. Antona Schwaba, ki ga na Šentjur vežeta zakonska družica in poznanstvo s skladateljki Ipavci. Benjamin Ipavec je bil tudi njegov vzornik in mentor.

O Antonu Schwabu, zdravniku, šahistu in njegovi glasbi bi bilo bolje, da nič ne rečem, saj sem se z njima tokrat srečal prvič, a je nekaj le treba reči. Na koncert sem prišel precej nezaupljivo, pričakujoč razmeroma dolgočasen večer, a so me celjski pevci in glasbeniki zelo prijetno presenetili. Ne le, da so mi Schwabove melodije iz trenutka v trenutek bolj lezle pod kožo, tudi virtuoznost celjskih glasbenikov me je vse bolj navduševala. Podobno se je očitno dogajalo tudi drugim poslušalcem in smo si zlasti ob pesmih Zdrava Marija in Sonček moj pošteno ogreli dlani, še preden je na oder stopil Celjski godalni orkester. Ti so nas

"prebudili" s Serenadico in skupaj s pevci in solisti Alenko Goršič, Tanjo Soko in Francem Zapuškem (spet Šentjurčan!) popeljali naprej z Zlato kanglico in Dobro jutro - Zarja. Vmes sta zelo lepo nastopili tudi citrarki iz šentjurske glasbene šole. Skratka, za moj okus je bil to eden od najlepših glasbenih dogodkov tega leta v Šentjurju.

Na koncu se je za pozornost publikli in še posebej šentjurskemu županu zahvalila še hčerka Antona Schwaba.

Nikakor pa se ni dalo prezreti, da celjski nastop Šentjurčanov ni privabil v dvorano v "dostojnem" številu. Kot vse kaže, v Šentjurju radi poslušamo le svoje. Ne le, da med poslušalci ni bilo običajne domače pevske publike, pogrešal sem tudi župana, podžupana in še koga. Prezreti se ni dalo tudi to, da so bili gostje razočarani nad obiskom. Povsem upravičeno, saj je bilo razmerje med nastopajočimi in poslušalci kar približno izenačeno.

F.K.

Opera - morda pa le ni tako brezvezna!

Nekega petka sva se, čeprav neradi, znašli v kulturnem domu na operni predstavi. Prišli sva malo prej, iz vljudnosti, obe v večernih oblekah in poštirkanih bluzah. Najprej sva prisluhnili vaji, ob 7. uri pa se je vse začelo zares. Dvorana je bila polna, vendar nisva bili pripadnici večine poslušalcev, saj je bilo tam tudi veliko politikov. Ko boste tole brali, bomo verjetno že vedeli, kdo bo naš novi župan, na tej predstavi pa so se borili za glasove. Povedati morava tudi to, da so bili vmes tudi pravi operni privrženci, ki so navdušeno pričakovali začetek.

Pevci in igralci so prišli na oder. No, pa se je začelo. Nama se ni niti sanjalo, kako bo vse skupaj potekalo in sva bili kar zadovoljni, ko nam je starejša gospa razložila krajši skladatelj življenjepisa in njegove skladbe. Nato pa je sledila glasba in glasba in glasba....

In kako je bilo? Ne boste verjeli, ampak bilo je FINO!

Jasmina Erjavec in
Patricija Škornik, 8.c

Anika ponovno na Planini

Pred sto enim letom se je na Planini rodilo dekletce, Anika po imenu. Bila je ljubljena staršev in ostalih vaščanov. Morda takrat še nihče ni slutil, kako zelo bo zaznamovala svoj rodni kraj, a je bila že takrat nekaj posebnega. Kasneje je odšla v svet in čeprav se nikoli ni vrnila na Planino, je v duhu ostala zanjo vedno podoba nedosegljivega zemeljskega raja.

Saša Krofl, absolventka filozofije, zgodovine in dramaturgije, je ena tistih, ki se je prisotnosti in pomena Ane Wambrechtsamer, Planinčanke po rodu, zavedala. Poskus, da bi z njenega življenja in dela odstrnila tančico odmaknjenosti, je obrodil sad v obliki zbornika, ki ga je avtorica skupaj z gostjami predstavila v začetku novembra na osnovni šoli Planina.

Obiskovalci in gostje so ob tej priložnosti prejeli spominsko darilce in omenjeni zbornik.

Pogovor s Sašo Krofl je vodila Anita Koleča in skupaj sta nas popeljali skozi Anikino stoletje.

Saša je poudarila, da zbornik še zdaleč nima namena vrednotiti Aninega dela. To ostaja dolg slovenske literarne teorije. Zbornik predstavlja Ano Wambrechtsamer kot zgodovinarico, pisateljico in

predvsem kot človeka. Njeno življenje je kot trilogija o treh različnih osebah, vse pa težijo nazaj k svojim koreninam. In vendar je bila to ena sama ženska. Saša Krofl bralca na prijeten in pristen način z Aninimi besedami vodi s Planine na Studence in nato v Graz, kjer je Ana tudi umrla. Zbornik vsebuje tudi precej fotografij, ki so last dr. Janeza Šmida, in Anina pisma Eli Jurše. Nazadnje, pa ne najmanj pomembna, pa je celotna bibliografija Ane Wambrechtsamer. Velika Planinčanka velja za nemško pisateljico, čeprav se je čutila Slovenko. Danes, ko njeni Danes grofje celjski in nikoli več doživljajo že šesti ponatis in še vedno ostajajo uspešnica, pa njeno delo v slovenskem prostoru še vedno ni prav ovrednoteno.

Pogovor z avtorico zbornika sta obogatili Tadeja Gračner s klavirskimi skladbami in Gordana Špan, ki je prebirala odlomke Aninih pisem. Zbornik naj bi izšel lani ob odkritju spomenika in stoti obletnici pisateljice rojstva. Izkazalo se je, da bo delo težje in obširnejše.

Danes imamo pred seboj zgodbo o literarnem in zgodovinskem ustvarjanju, predvsem pa zgodbo o neskončni ljubezni do rodne vasi, ki je bila z vsakim kilometrom in vsakim dnevom bolj oddaljena, duši in in idealu pa vse bližja.

Saška Teržan

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

VELIKI NOVOLETNI POPUSTI do 30. 1. 1999

Avtomobili **SUZUKI**

do

305.000 SIT

ceneje

Vsem občanom Šentjurja voščimo
prijetna božično- novoletna
praznovanja!

MOŽNOST NAKUPA
TESTNIH VOZIL!

Avtomobili **SUBARU**

do

100.000 SIT

ceneje

+ darilo - do 1000l goriva

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 17, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17
AVTOSALON IN SERVIS ŠENTJUR, TEL.: 063/743-389
AVTOSALON CELJE, TEL.: 063/483-473

SMUČARSKI TEČAJI - ZAČETNI IN NADALJEVALNI

KEKEC

AGENCIJA ZA ŠPORT IN TURIZEM "KEKEC" PONIKVA
Prijave in informacije: tel./fax: 792-298, 041/674-383
e-mail: agencija.kekec@siol.net
ŽR: 50700-620-16-05-1377116-90905/davčna št.: 214327220

VSEEL BOŽIČ
IN SRČENO
NOVO LETO

Organiziramo začetne in nadaljevalne smučarske tečaje z vsebino zimske šole v naravi.

Mesto izvedbe: **SMUČARSKI CENTRI V LOGARSKI DOLINI**

Čas izvedbe: **15. - 19. 02. 1999 (med zimskimi počitnicami)**

V ceni je vračunano:

- prevoz otrok z avtobusom v obe smeri;
- polni penzion x 4 obroki (zdrava naravna kmečka kuhinja);
- smučarska karta;
- nezgodno zavarovanje;
- učitelj smučanja.

SERVIS

**PRALNIH STROJEV, ŠTEDILNIKOV,
BOJLERJEV IN IZVAJANJE EL. INSTALACIJ**

Branko DOBOVIŠEK - MAPI

3230 Šentjur, Ipavčeva 22, Tel.: 063/740-367
GSM: 041 520 297

*Želim vam vesele božične praznike in
srečno novo leto 1999!*

Stopče 31, 3231 Grobelno

tel. & fax. 063/794-030

SREČNO

CANADIAN SPECIAL OLD

1.728,00 SIT

STIL CITRO 1,5I

120,00 SIT

LAŠKI RIZLING (Ormož)

299,00 SIT

ŠIPON 0,7l (Ormož)

299,00 SIT

LJUTOMERČAN

299,90 SIT

SOK - MARELICA- ASPIS

125,90 SIT

**ZA VSE
ŽEJNE OSVEŽUJOČE CENE**

Trgovina

Vihar

LEON SELIČ, NOVA VAS

*se Vam zahvaljuje za zaupanje in obisk v
iztekajočem se letu in Vas vabi,
da se tudi v prihodnjem letu oglasite
po ugodnih
nakupih v njihovi trgovini!*

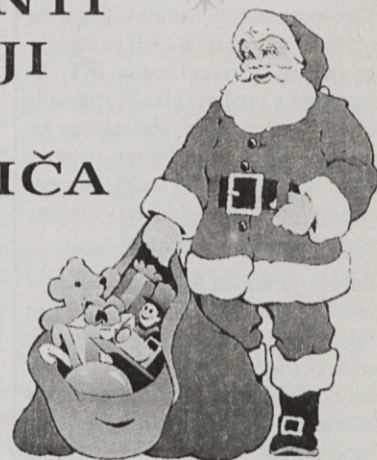
Srečno 1999!

BOŽIČNO - NOVOLETNI KONCERT '98

ŠENTJUR - ŠPORTNA DVORANA HRUŠEVEC
NEDELJA, 27. DECEMBRA OB 17.⁰⁰ uri

ANSAMBEL PTUJSKIH 5
ANSAMBEL LOJZETA SLAKA
ŠENTJURSKI MUZIKANTI
ANSAMBEL GAŠPERJI
ŠTAJERSKIH 7
ANSAMBEL VIKIJA AŠIČA
ALENKA KOLMAN
VILI RESNIK

Koncert bosta vodila

BORIS KOPITAR in PETRA DEBELAK

POKROVITELJI:

*ČZP VEČER, GOSTIŠČE IN PRENOČIŠČE BOHORČ MARJAN, OBČINA ŠENTJUR,
ŠTAJERSKI VAL, ZLATARSTVO KRAGOLNIK, PREVOZI IN TRGOVINA JERŠIČ PETER,
KEMOPLAST, GOSTIŠČE MLAKAR CELJE, AVTO ŠKORJANEC, TRGOVINI KEA,
CNC d.o.o. bencinski servis OMV ISTRA BENZ ŠENTJUR, CVETLIČARNA MAJDA,
TRGOVINA SELIČ LEON, ČISTILNICA IN PRALNICA MACKOŠEK.*

**PREDPRODAJA VSTOPNIC V BLAGOVNICI TP RESEVNA ŠENTJUR,
V PETEK, SOBOTO IN NEDELJO NA RECEPCIJI HOTELA ŽONTA ŠENTJUR**

Prehod v Tratni da ali ne

V novembrski številki ŠN smo med drugim prebrali sicer kratek članek, a neresničen. Zakaj?

Železniški prehod v Tratni je sila velikega pomena za krajane obeh strani železniške proge, saj gre čezenj veliko prometa in je edino mesto za prečkanje proge za pešce. Krajani z obeh strani proge, ki vsakodnevno koristimo ta prehod, smo trdnega mnenja in stališča, da prehod ostane takšen kot je oziroma se ustrezno zavaruje v skladu s predpisi.

V ŠN imenovana g. Kranjc in Tanšek nisva nobena zagovornika ali predlagatelja podvoza ali obvoza, temveč se v prvi vrsti zavzemava za obstoj prehoda, kot je navedeno v prejšnjem odstavku. Oporekava županu Malovrhu, predstavnikom KS Šentjur okolica in predsedniku vaše skupnosti g. Mirku Gajšku, da se prehod mora zapreti, ker za zaprtje ponujajo SŽ 50 milijonov SIT. Iz razgovora s predstavniki Slovenskih železnic izhaja, da Železnica za takšne in podobne primere denarja nima, voljna je samo sodelovati pri urejanju spornega objekta v okviru svojih finančnih zmoglosti.

Oktober je župan Malovrh sklical v gostišču Ahac sestanek, povabil šest krajanov, ki domujejo ob prog, ter povedal, da se prehod v Tratni zaradi posodobitve železnice zapira, za kar Železnica KS Šentjur ponuja določeno odškodnino. Tako smo ga vsaj razumeli. Po odhodu občinskih mož in predstavnikov Železnice je tajnik KS Arlič zadevo dal na glasovanje in rezultat je bil pet za predlog in eden proti.

Kasneje smo ugotovili, da je bil scenarij sestanka pod pritiskom narejen s par ljudmi in da smo bili zavedeni. Krajani se čutimo osramočene in zavedene od strani občinske garniture, ki nas hoče žejne prepeljati preko nedavne poplave. Ugotovljamo, da je demokracija v Šentjurju zatajila, ali je sploh ni, saj občani nimajo pravice do samoodločanja, kar je primer s prehodom v Tratni.

Narava in Občina imata nekaj skupnega; narava nas je odrezala od sveta z ujmo, Občina pa nas hoče odrezati z denarjem, ki ga ni.

Tanšek Albert, Grobelno

Obvestila matične službe

Poročili so se

Marjan Sušič in Rosvita Bajde s Proseniškega; Dejan Rosenstein in Mihaelca Lukanc iz Šentjurja; Andrej Polak iz Zlateč in Romana Pušnik iz Lokarj.

Silvestrovanja

Bohorč: igra trio Pogladič, silvestrski menu 6500 SIT, imajo še malo prostora;

Gasilski dom Slivnica: igra ansambel Vinka Cverleta, menu je 6500 SIT, imajo še nekaj prostora;

Umrli so

Miha Gaberšek (75) iz Vodice, Martin Udrih (87) iz Šibenika, Alojz Škoberne (75) iz Slatine, Stanislava Zupanc (74) iz Primoža, Fanika Bohinc (82) z Rifnika, Neža Zalokar (83) iz Gorice pri Dobjem, Jožefa Selič (72) iz Lažiš, Marija Romih (83) iz Šibenika, Jožef Žlender (56) iz Dobrine.

TOD Ponikva - v OŠ: igra ansambel Mrk, cena je 4000 SIT, še ni razprodano;

Montparis: 1. januarja imajo novoletni ples, igra duo Corona, menu 4000 SIT;

Hotel Žonta: silvestrovanje in novoletni ples sta že razprodana. Drugih podatkov uprava hotela ni želela dati.

Tudi kmetje smo imeli izlet

Pravzaprav bolj dnevni oddih smo imeli člani KZ enot Planina in Dobje. V lepem jesenskem jutru, potem ko smo opravili v hlevih in mlekarnah, smo se zbrali pod lipo sredi Planine, počakali še avtobus iz Dobja in nato krenili po ostrih ovinkih proti Sevnici. Megla nam je pripomogla, da smo se v avtobusih najprej spočili od kmečkih opravil, tam na oni strani Save pa smo oživel, tudi po zaslugi pokušnja cvička.

Opoldansko sonce nas je spemljalo pri ogledu zgodovinskih in arhitekturnih znamenitosti samostana Stična, popoldne pa smo si ogledali še

farno cerkev v Šentrupertu na Dolenjskem. Tam smo imeli tudi večerjo.

Muzikanta iz obeh avtobusov sta na svojih harmonikah ujela ravno tiste prave tipke, ki so zazvene dovolj veselo, da smo pozabili na svojo utrujenost in se erno zavrteli v ritmu polk in valčkov.

Čas je hitro mineval in kar naenkrat smo bili spet pod lipo sredi Planine. Vsi smo izstopili iz avtobusov, Andrejče in Lado sta spet zaigrala tako melodično, da smo morali z njima zapeti več ljudskih pesmi.

Živeti pomeni ne le delati za preživetje, ampak znati življenje tudi ceniti.

Hvala organizatorjem za lep dan!

Ivanka Uduč

Vtisi z jesenske šole v naravi

Učenci 7.a in 7.b razreda šole Hrušavec so preživeli pet dni v jesenski šoli v naravi na Tojzlovem vrhu na Kobanskem. Povzemamo nekaj njihovih vtisov:

Miha Pasarič: "Najbolj se mi je vtisnila v spomin gorska reševalna služba. Prikazali so bogato opremo za alpinizem ter diapozitive o reševanju ljudi z gora.

Ob včerih smo se zabavali po sobah in v jedilnici."

Anja Arbajter: "Vsi smo se veselili petdnevnega svobodnega uživanja brez staršev. Ampak to ni povsem držalo. Že res brez staršev, a pod budnim očesom učiteljic... Najbolj se mi je vtisnil v spomin ogled stare, najvišje ležeče kmetije Hautfmen na Kozjaku. Še prej so nam postregli z domačim kruhom in zaseko, potem pa smo vso pozornost posvetili predici, ki nam je z veseljem pokazala, kako so volno izdelovali ročno in iz nje pletli rokavice, nogavice..."

Mateja Gobec: "Hvala vam, dragi učitelji in starši; preživeli smo nepozaben teden v naravi. Kobansko, pokrajina na SV Slovenije, za nas nepozabna, nas je čakala s polno presenečenj. Za te kraje smo slišali le pri geografiji in videli označene na zemljevidu... Avtobus nas je razvozil po domovih. Mami me je prišla čakati na postajo. Obe sva bili veseli. Dolgo sva se pogovarjali, kaj vse smo počeli in kaj smo se naučili. Od časa do časa me je vprašujoče pogledala. Vem, kaj si je mislila: "Ali mi je res zaupala čisto vse?" Zaupala sem ji vse. Nič takega se ni zgodilo, kar moja mama ne bi smela vedeti..."

Babičini recepti

Pecivo za božično - novoletne praznike

Na TV sem slišala, da mora za božič biti na mizi 12 vrst peciva. Ne vem zakaj, vem pa, da zelo težko pogruntam 12 različnih peciv, zato se poslužujem male goljufije.

Napravim testo iz 60 dag moke, 20 dag masla, 24 dag sladkorja, dveh jajc, dveh žlic ruma, enega pecilnega praška in vanili sladkorja. Testo dobro prenetem, tanko razvaljam in z okroglim modelčkom premera 5cm izrežem piškote. Polovico piškotov spečem cele, na drugi polovici z manjšim modelom izrežem sredino, da dobim kolobarje oziroma nanje dam polovico lešnika ali oreha.

Pečene zlepiam z marmelado po dva skupaj. Tiste z obročki posipam s sladkorjem, piškote z lešniki pa polijem z ledom. Kekse lahko pečemo brez lešnika, jih polijemo z ledom ali damo nanje čokoladni bombon.

Za pripravo ledu vzamemo 30 dag sladkorja v prahu, ga polijemo z 2 - 3 žlicami vrele vode, za okus dodamo nekaj žlic ruma, limono, pomarančo ali kavo. To dobro premešamo in led je gotov.

Švicarske gospodinje, ki sicer pecivo vedno kupujejo, ga za božič obvezno spečejo doma. Ker se odpravljamo v Evropo, jih posnemajmo tudi me.

Babi

“Tudi naš glas šteje!”**Občinski otroški parlament - mladi in mediji**

V sredo, 25.11.1998, je bil občinski parlamentarni prostor v občini Šentjur poln mladih, bistroumnih otroških glav. Morda bo kdo izmed njih postal tudi politik, vsaj upajmo tako, ker so bile sprejete nekatere zelo “ta pametne”. Očitno smo bili mladi zelo pomembni, vsaj za nekatere, saj si je za nas vzela čas tudi gospod podžupan Oto Pungartnik.

Ob prihodu v dvorano naju je pričakal zanimiv duo. Mlada glasbenika sta nama pustila, da sva slišali vajo pred kasnejšim nastopom med “političnim razpravljanjem”. Duet sta sestavljala Matic Supovec, ki je bil solo pevec, in član skupine Mrk – kitarist Miha. Med drugimi pesmimi se je znašla tudi Smolarjeva – Bog ne daj, da bi crknu televizor, ki je požela velik aplavz. Kako pa tudi ne, saj je pevec dobro pel, kitarist odlično igral in poleg tega tudi lepo... no, ko ga boste videli, boste že razumeli.

Po uvodnem pozdravu gospe iz Štajerskega radia in mladega uspešnega novinarja Šentjurskih novic Luke Hvalca smo pričeli s tistim ta pravim. Sprva nam jezik ni in ni stekel, potem pa se je končno opogumila predstavnica OŠ Slivnica Dora. In nato se je vtil plaz mnenj, vprašanj in pravih političnih replik, skratka kot bi bili v pravem parlamentu. Mladi predstavniki sedmih osnovnih šol in dveh podružnic ter srednje kmetijske in gospodinske šole Šentjur, smo razmišljali o televiziji, radiu, časopisu, revijah in o vse bolj prodirajočem mediju - internetu. Kolikor različnih ljudi, toliko različnih mnenj, vendar mladi znamo ohraniti trezno glavo in tako jih nobeden ni skupil s časopisom po glavi, kot to delajo tisti odrasli parlamentarci. Ugotovili smo predvsem to, da se moramo mladi bolj oglasiti s svojim mnenjem, kdaj pa kdaj kakšno svojo pripombo tudi povedati na glas ali v pisni obliki. Problem je postala tudi premajhna količina oddaj za mlade, ki bi jih vodili predvsem mladi in ne odrasli. Nekaj problemov nam je celo uspelo rešiti kar sproti, kot na primer o glasbi na radijih, nasilnih risankah in podobnem.

Da smo mladi zelo zabavni, že vsi vedo, ampak, da smo zabavni tudi v pravem parlamentu, tega pa res ni vedel nihče! Da nam mladim reklame grenijo življenje, sta nam na duhovit način pokazali tudi dve majhni deklici, saj smo bili priča pravim malim oglasom. V lični kartonski televiziji sta nam predstavili izdelke kot npr. zobne paste, bombone, sredstva za pomivanje posode... Pa to še ni vse!!! Ena izmed deklic, bolj pogumna, nam je celo zapela!! Pesmice so bile zanimivo zapete, besedila so bila poučna in zabavna. Požela je ogroooooomen aplavz in en poln koš smeha.

Ob koncu smo izvolili tudi predstavnika za republiški parlament v Ljubljani. Odločili smo se, da bo osnovnošolce predstavljal naš osmošolec NINO JELEN, srednješolce pa zelo zgovorna VIDA. Kako se bosta odrezala, pa bomo zvesti novinarji tudi poročali.

Za čisto končni sladki konec je poskrbelo tudi podjetje, ki nam je postreglo z Don Donatsi. Prijazna predstavnica nam je povedala nekaj več o njihovih proizvodih, najbolj pa si bomo zapolnili njene besede po tem, da smo jih nekaj minut kasneje tudi poskusili. NJAM! Naš parlamentek je popestrila tudi trgovina Golež, ki nam je zmočila suha grla s pristnim jabolčnim sokom.

Sledila je dolga vožnja do Šmarja, kjer smo si ogledali studio Štajerskega vala, nato pa proti domu. In tako se je končal še eden tistih dni, ko se tudi mi mladi počutimo pomembne. Najino skromno mnenje je, da bi moralo biti več takšnih stvari, kjer bi lahko mi povedali točno takšno mnenje, kot ga imamo sami, brez strahu, da bo kaj narobe.

Nekaj najboljših izjav:

DORA, OŠ Slivnica: “Moje mnenje je, da je premalo oddaj za mlade, predvsem pa premalo risank!! Čeprav smo veliki, tudi mi radi kdaj pogledamo risanke. Nekateri učitelji nas silijo gledat dnevnik in dokumentarne oddaje.”

VIDA, Kmetijska šola: “Že v šoli imamo polno glavo pravilne slovenščine, zato se doma lahko sprostimo le na takšen način, da v roke vzamemo kakšno najstniško revijo, ki je napisana v slengovskem jeziku.”

TADEJA, OŠ Slivnica: “Mladih ne zanima politika, ampak le tiste aktualne novice, kot so šport, moda, glasba...”

NINA, OŠ Ponikva: “Na naši šoli smo izvedli anketo in primerjali različne najstniške revije in smo ugotovili, da se veliko več berejo tiste revije, ki so napisane v slengovskem jeziku, kot tiste v pravilni slovnici. Ugotovili smo tudi, da se predvsem berejo rubrike, ki se ukvarjajo s problemi mladih, rubrike o glasbi, modi, športu...”

PATRICIJA, OŠ Šentjur: “Mi se ravno učimo o prevzetih besedah iz angleščine, nemščine, italijanščine, francoščine... in smo se naučili tudi to, da so jih naši predniki vzeli za svoje, čeprav niso iz prave slovenščine. Ko so oni to naredili, ni bilo nič narobe, ko pa mi sedaj govorimo o naših izrazih, pa vsi govorijo, da ne spoštujemo našega materinega jezika!!!!!!”

JASMINA, OŠ Šentjur: “Ko smo na našem šolskem radiu naredili oddajo v obliki pravih radijskih poročil, so vsi povedali, da je bilo totalno brezveze!”

Jasmina & Patricija

Slovenija: Italija

Od 16. do 30. novembra je Gorica pri Slivnici imela tako kot še marsikje po Sloveniji goste. Bilo je jih je okrog 100, po večini iz Italije, imenovali pa so se vojaki. V kraj so prinesli že samo s svojo prisotnostjo malce spremembe, svežine, veselja, tudi denarja, če hočete. Nastanili so se v kulturnem domu, zraven njega pa postavili še šotore, t.i. vojaško bolnišnico, v kateri so se šli čisto pravo zdravljenje. Bolne in poškodovane vojake je vozil helikopter, ki je, če že ne na prizorišče samo, pa vsaj na okna hiš in predvsem šole pritegnil veliko občudovalcev.

Da so se vojaki dobro vklopili v novo okolje (glede na to, da so veliko na tujem in je to že njihov način življenja, to sploh ni čudno), je med drugim kazala sploh ob večerih polna gostilna Grasseli, kjer so se domačini in vojaki ob pivu in igralnih avtomatih srečevali tudi v besedi, največkrat v angleščini, kolikor so bili Italijani dovtetni zanj.

Ljubo Žafran je kot predsednik domačega športnega društva celo organiziral prijateljsko srečanje v košarki in nogometu med našimi in njihovimi najboljšimi. Slovenija : Italija se je glasil naslov plakata, ki je vabil na tekmo in privabil kar poln balkon šolske telovadnice. »Itaaliija, Itaaliija, Itaaliija...« se je slišalo iz ust najmlajših navijačev, seveda, kaj bodo navijali za domače, če jih imajo priložnost videti vsak dan in navijati za njih vsak petek. No, domačini so kljub temu zmagali, tako v košarki kot v nogometu, kar pa še ne pomeni, da so Italijani zgubili na privlačnosti, po tekmah so jih »ta mali«, tudi »ta male« kar obletavali: avtogram, slika, pa nasmeh, pa par besed, pa sreča s strani oboževalcev...

Sama sem stopila do enega izmed njih in od njega dobila čisto pričakovano mnenje o preživetih dneh v Gorici pri Slivnici: »Tukaj smo se imeli zelo lepo, ljudje so zelo prijazni, kraj je čudovit, ja, ja, Slivniško jezero je tudi lepo...«

Italijanski vojaki so kot že rečeno v nedeljo odšli, za sabo so pustili za teden pospravljana kulturnega doma, baje da tudi nekaj strnih src. Pa tako hitro kot nekatere pritegnejo nove reči, tako hitro se morajo zopet vtiriti v navadno, staro življenje.

N.G.

NOVEMBER – MESEC PREPREČEVANJA ODVISNOSTI

“KDOR DROGO KONZUMIRA, NE ŽIVI - ŽIVOTARI IN UMIRA.”

(Avtorju se opravičujemo za zapoznelo objavo.)

Človek je socialno bitje, med njim in ljudmi iz njegovega okolja nastaja neprestana interakcija, ki ji preprosto pravimo človeški odnosi. Ob njih se človek, posebej mladostnik oblikuje ali izkivlja, se dopolnjuje ali usiha, se uveljavlja ali propada. Za mladostništvo so značilne svojstvene razvojne značilnosti: radovednost, eksperimentiranje, želja po tveganih in nepoznanih doživetjih, upornost... Če starši ne znamo ali celo nočemo (beri: nimamo časa!) pomagati mladostniku preko tega obdobja, lahko pričakujemo, da bo pomanjkanje ljubezni, topline in harmonije iskal drugje. Starši, prisluhnite svojemu otroku, da poseganje po drogah ne bo postalo njegov stil življenja, svetujejo tudi v **Centru za zdravljenje odvisnosti od nedovoljenih drog** v Zdravstvenem domu Celje. Pogovarjal sem se z **Vido Vozlič Danilovič**, socialno delavko v tej ustanovi.

Posebej v našem, šentjurskem koncu vas ne poznajo. Se lahko predstavite!

Center se nahaja v Zdravstvenem domu Celje. Oktobra smo zabeležili tretjo obletnico delovanja. Vključuje posvetovalnico za odvisnike in svojece, individualno, skupinsko in družinsko terapijo, pomoč pri rehabilitaciji in reintegraciji v družbo, povezavo s terapevtskimi skupnostmi in skupinami za samopomoč itd. Center vodi dr. Aleš Blaznik, zdravnik splošne medicine, ob torkih popoldan je z nami psiholog Radovan Zupančič, ob četrkih psihiater dr. Radomir Mojčič, sama pa sem v Centru v ponedeljek, sredo in petek dopoldan, ob torkih in četrkih pa popoldan.

Vi imate edini in največ izkušenj z odvisniki; kaj svetujete mladostniku, ki pride v skušnjava, da bi poskusil eksperimentirati z drogami?

Čimprej naj se pogovori s človekom, ki mu zaupa; najbolje, da je to eden od staršev, druga možnost so socialni delavci na šolah, razredniki, šolski zdravniki. Če se kdorkoli ne čuti sposobnega o tem pogovarjati, lahko **VEDNO** pokliče k nam, kjer bo nekdo na razpolago. Direktni telefonski številki sta **434 205**, ob torkih in četrkih popoldan pa se bomo oglasili tudi na **434 225**. Važen je prvi stik, pogovor pa na željo klicatelja poteka brez kakršnih koli osebnih podatkov. Za prvi razgovor ali pregled pri nas ne rabite napotnice osebnega zdravnika.

Kakšna je vloga staršev? Kako vzgojiti zdravo generacijo?

Velika! Naučiti se moramo z mladimi pogovarjati in skupaj ugotoviti, katere so tiste situacije in družba, ki so zanj nevarne. Starši morajo določiti pravila in jasno postaviti meje obnašanja v družini, potem pa se tega dosledno držati, sicer se najde "luknja", ki jo bo otrok izkoristil. Če pa se pojavijo znaki: slabši učni uspeh, kršenje postavljenih pravil doma, čudno obnašanje, skrivnostni telefonski klici, če spremeni krog prijateljev... naj se obrnejo na Center, kjer bomo skupno našli rešitev ali izdelali načrt.

Kako prepoznamo potencialnega odvisnika?

Izstopajoče vedenje pri enajstih, dvanajstih letih, poskusi s pitjem alkohola, kajenjem, težave v šoli. Tak otrok ima več možnosti, da ob prestopu v srednjo šolo poišče družbo, ki je naklonjena eksperimentiranju z drogami, ki nima ambicij po uspehu, skratka se znajde v skupini, ki ima zelo nizek cenzus življenjskih vrednot.

Lahko pa so otroci še uspešni, vendar ne čutijo sprejetosti doma, v šoli, v okolici. Če se znotraj tega čuti preveč izgubljenega in praznega, lahko "zgolj slučajno" naleti na drogo, lahko pa gre v zavestno iskanje snovi, ki zapolni to praznino.

Je nevarno tudi poskusiti drogo?

Vsi, ki poskusijo droge (alkohol, cigareti, marihuana...), ne bodo postali odvisni, vendar jih zanesljivo določen procent zapade na odvisniško pot. Pomembno je, da otroke naučimo preživeti prosti čas in ga znotraj tega tako aktiviramo, da ni tistega odvečnega časa, ki daje otroku občutek nepomembnosti, brezcilnosti.

Imate v Centru registriranega odvisnika iz Šentjurja?

V Centru je registriranih 220 odvisnikov, kar predstavlja približno 20 % te populacije. To pomeni, da je v Celju in okolici okoli 800 heroinskih odvisnikov, ki do nas še niso prišli. Tudi šentjurski okoliš ni izvzet.

Zahvaljujem se za pogovor in vam želim še veliko volje ob tem dokaj težkem delu!

Tudi jaz se zahvaljujem in sem vesela, da sva opravila tale pogovor, kajti že sama sem razmišljala o tem, kako v Šentjur in okolico ponesti informacije o našem delu.

Uživanje legalnih in ilegalnih drog vodi v zasvojenost, zasvojenost z drogo pa je bolezen, ki prizadane predvsem mlade v njihovih najbolj občutljivih letih. Spremeni osebnost uživalca, vodi v psihične in fizične bolezni, direktno in indirektno samomorilsko vedenje, tatvine, prostitucijo...

V nekem celjskem podhodu je nedavna vodna ujma pobledila graf: Kdor drogo konzumira, ne živi – životari in umira. Zavejmo se problema!! G.H.Chesterton je napisal: Ne gre za to, da ne bi videli rešitve: gre za to, da ne vidijo problema.

Srečo Črep

Taborniki prinesli Luč miru

Kljub temu, da zima ni ravno preveč primerna za kakšne pretirane aktivnosti v naravi, pa šentjurski taborniki še zdaleč ne počivajo. Sredi novembra so se podali na spoznavni pohod za nove člane, katerih število se je z novim šolskim letom obilno povečalo. Izpred OŠ Franja Malgaja se je preko Nove vasi na Rifnik, kjer so si ogledali grad in arheološko najdišče, podalo 113 tabornikov. Pot so nadaljevali na Resevno, kjer so se spoznali s partizansko tragedijo med 2. svetovno vojno. Ogledali so si sicer mnogim malo znano lovsko postojanko celjskih grofov in pa Malgajevo rojstno hišo ter se seznanili z njegovo življenjsko potjo. Na izhodiščno točko so se vrnili že kar pozno popoldne, kljub utrujenosti pa so bili vsi, še posebej novinci, z doživetim zelo zadovoljni.

V sklopu svojih aktivnosti imajo seveda redne tedenske sestanke. Sicer pa so organizirali tudi razpravo na temo odvisnosti, na kateri so sodelovali tako otroci, kot starši. V sodelovanju z Ministrstvom za notranje zadeve in Zdravstvenim zavodom so skušali mladim prikazati pomembnost odpovedovanja vsem vrstam drog in slabi družbi. Vsi v društvu se že pripravljajo na zimovanje, ki bo potekalo med zimskimi počitnicami in pa na največji projekt v zgodovini šentjurskega taborništva, na poletni mednarodni ekološki tabor.

Trenutno so taborniki najbolj zasedeni s projektom Luč miru. Gre za Betlehemsko luč, ki je v Slovenijo preko Dunaja prišla minulo soboto. V Šentjur so jo naši taborniki prinesli v nedeljo, ko je že bila na voljo občanom. Delila se je na njihovem tabornem prostoru in pred OŠ na Ponikvi, Blagovni in v Slivnici. Na voljo pa bo tudi na dan pred božičem, **v četrtek, 24. decembra**, ko jo boste lahko cel dan dobili pred blagovnico Resevna. Luč je brezplačna, taborniki pa vas prosijo, da po možnosti prinesete svečo s seboj.

L. H.

»Da bi zdravi in veseli srečno preživelii ga«

V petek, 18. decembra, so v cerkvi svetega Urbana v Gorici pri Slivnici nastopili vsi pevski zbori domačega kraja.

Mašo so popestrili pevci cerkvenega mešanega pevskega zbora. Zbor deluje bolj organizirano dobro leto, nekateri ljubitelji cerkvene pesmi so namreč na vzpodbudo Branke Jelen že lansko leto med božično mašo prepevali pesmi, ki jih do tedaj še ni bilo slišati. Pevci se dobivajo ob četrtkih in so stalni gostje »navadnih« in zlatih porok, prazničnih maš, zapojejo pa radi tudi pri nedeljskih mašah. V cerkveno petje so prinesli novosti in v skladu s široko dušo pevovodkinje Branke Jelen več svobode. Tako je včasih iz njihovih grl v cerkvi slišati kakšno Šifererjevo Za prijatelje ali pa Dan ljubezni.

Po maši so zapeli pevci in pevke šolskega otroškega in mladinskega pevskega zbora, za njimi pa še Ženski pevski zbor Gorica. Vse tri zборе je vodila Metka Bevc - naporno (seveda ne samo zaradi tega), ker je morala enkrat mahati »ta malim« na levi, pa spet drugič malce večjim na desni, pa pevkam pred sabo. Vsi trije zbori so na začetku s kolednico Mi smo prišli k vaši hiši pozdravili poslušalce, iz otroških grl so potem sledile pesmi, primerne božičnemu času: Božična

pesem, Beli cvet, Prižgimo si lučke, pa že tradicionalne Kumbayah, Ko bi vsa ljudstva na svetu in Jingle bells. Seveda bi bilo vse preveč lepo, pristrčno, tudi popolno, če ne bi zatajila tehnika. »Sintesajzer« ni hotel ubogati pianistke in povzročil malo zadrege ne samo pri »ta malih« ampak tudi pri »ta velikih«, da te niso tako korajžno vstopile v že s petjem prežeto ozračje. No, pa je do ženskega petja ob spremljavi klaviature bila stvar rešena z zamenjavo instrumenta. Tako so pevke bolj samozavestno zapele Pesem sužnjev, po mnenju poslušalcev pa je tudi pesem Glej zvezdice božje, ki so se je pevke naučile štiriglasno, izzvenela dovršeno.

Ker je bil to božični koncert, seveda ni manjkala Sveta noč, ki jo je na željo župnika za konec zapela VSA cerkev - slišati je bilo krasno.

Koncertu je sledila tudi majhna zakuska v šoli, kjer so se pevci, menda štirih generacij, ob okusnih narezkih, sladica in pijači še poveselili, spet nadaljevali s petjem, muzikanta Davor in Gašper pa sta nekatere pripravila še k plesu.

N.G.

ZLATA POROKA PRI DREŠČEKOVH

Zlata poroka se ne zgodi vsak dan, trinajstega novembra pa sta Terezija in Edo Drešček iz Goričice praznovala petdeseto obletnico skupnega življenja.

»Usodna je bila polnočnica leta '45«, zatrdira Terezija, ki je v teh krajih domačinka, medtem ko se je Edo priselil iz Primorske. Na vprašanje, kje mu je bolj všeč, je odgovoril: »Je blo boljš na Primorskem, tam ni blo treba delat.« Njegova družina je bila že pred prvo svetovno vojno preganjana zaradi očetovega slovenstva. Vojno je kot begunec preživel z mamo, ki mu zgodaj umrla. Po vojni je oče kupil kmetijo pod sveto Rozalijo, kamor se je vsa družina preselila. V Sevnici se je izučil za peka, vendar ni mogel delati, ker je prišla druga svetovna vojna. Zopet jo je preživel kot begunec, tokrat je bila cela družina izgnana na Hrvaško. Po vojni pa se je najprej zaposlil v železarni, kasneje, ko ni bilo več pomanjkanja moke, pa v pekarni v Štorah, kjer je bil zadnja leta pred upokojitvijo tudi direktor. Terezija pa je bila takoj po vojni zaposlena kot administratorica na KLO Blagovna, kasneje pa je službo pustila in skrbela za dom, ki sta si ga zgradila.

Priči na zlati poroki pa sta bili isti kot pred pol stoletja, tako sta bila tam Terezijina sestra Marija Irmančnik in pa Edijev brat Franjo Drešček, po matičarju pa so ohcet nadaljevali v turistični kmetiji v Straži na Gori.

V imenu bralcev ŠN jima želimo še veliko zdravih in srečnih skupnih let!

Jernej Jančič

30 let od kmečke ohceti na Ponikvi

V občini Šentjur je takrat veljalo, da se občinski praznik 18. avgusta praznuje vsako leto v drugi KS. Kraju praznika je bilo tudi podrejeno financiranje investicij iz proračuna in SIS - ov. Leta 1968 je bila tako na vrsti Ponikva.

Skozi Ponikvo je bilo v skromni obliki izvedeno asfaltiranje, Merx iz Celja je preko svojega podjetja Resevna financiral izgradnjo blagovnice, Ponkovljani pa so pripravili zajeten program prireditev. Žal je slabo vreme vse izničilo. Od povabljenih gostov je bil na svečanosti le predsednik republiške konference SZDL Mitja Ribičič, ki se je po otvoritvi blagovnice skupaj s predsednikom občine, predsednikom KS in direktorjem Resevne Karlom Andrinekom zadržal v gostilni Zdolšek.

Takoj po »pokvarjenem« praznovanju so KS, gasilci, zadrugi, aktiv žena in drugi dali iniciativo, da se izvede v nekaj dneh primerna druga prireditev. Ta prireditev je bila 1. septembra: povorka kmečke mehanizacije, predstavitev kmečkih običajev na vprežnih vozovih in traktorskih prikolicah. Izvoljena je bila posebna žirija, ki je vso zadevo ocenjevala. Za miss prireditve je bila razglašena Anka Pevec iz Slatine, ki je kot edino dekle vozilo traktor. Traktor je vozil tudi najstarejši sin predsednika združne enote Alojza Senice, star komaj 10 let. Po končani povorki je bila v KD izvedena doslej edina javna kmečka ohcet v šentjurski občini. Poročila sta se Milena in Oto Žnidar iz Dolge gore. V sprevodu je bila tudi zajetna nevestina bala, v katero so bile vključene celo tudi živali. Zelo razočarani so bil šrangarji, saj je starešina nevesto odkupil s šopom ponarejenih bankovcev. Sledila je poroka v farni cerkvi na Sladki gori.

Kljub drugačnim duhovnim in materialnim razmeram bi bilo podobno sproščeno vzdušje zaželeno tudi danes.

Vinko Jagodič

GOSTIŠČE

KOVAČ JULKA s.p.
3225 Planina pri Sevnici
Tel.: 063/791-201

MONTPARIS

Želimo vam prijetna božična
in novoletna praznovanja!

Ne pozabite, da jih lahko
najlepše preživite z nami!

Kolektiv gostišča Montparis

Tehnična trgovina

Cesta Kozjanskega odreda 87a

Šentjur

Tel.: 063/741-329

delovni čas:
7³⁰ - 17¹⁵
sob.: 7³⁰ - 12³⁰

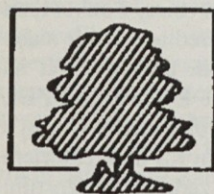
termix

BOGATA PONUDBA
BOŽIČNO NOVOLETNIH DARIL
IN OKRASKOV

lučke od 499.-

novoletni popust za svetila

Vsem strankam se zahvaljujemo za zaupanje
in vam želimo prijetna božično novoletna
praznovanja ter uspešno leto 1999!

TIP

LIPA PO

Šentjur **PRODAJNI
CENTER**

tel.: 743-582, 743-174, 743-677 **ŠENTJUR**

*Cenjenim potrošnikom,
poslovnim partnerjem
in občanom Šentjurja
želimo
prijetne božične praznike
in srečno novo leto
1999!*

TIP LIPA d.d. Šentjur

TRGOVINA **UŽMAH**

*Naj vas osrečita
blaženost svete noči
in prešernost
novoletnih praznovanj!*

Vaša trgovina **UŽMAH**

Šentvid, tel.: 791-113

Planina, tel.: 791-142

Volilna skupščina Območnega združenja RK Šentjur

V Hotelu Žonta so se v sredo, 9. decembra, na programsko – volilni skupščini zbrali člani Območnega združenja RK Šentjur. Na dnevnem redu so imeli kar enajst točk, tako, da sem pričakoval kar dolgo zasedanje. Toda vse skupaj je teklo presenetljivo hitro in uradni del se je končal že v dobri uri. Očitno je RK zelo homogena organizacija, saj so vsa glasovanja tekla kot po maslu, razprave pa sploh ni bilo.

Sejo je odprl stari – novi predsednik **Štefan Tiselj** in s šaljivim slogom dal vedeti, da se verjetno tisti večer ne bo zgodilo kaj revolucionarnega. Nato so bili po poslovniku imenovani organi skupščine, besedo pa je kmalu prevzel sekretar šentjurskega RK **Slavko Slejko**, ki je podal poročilo o delovanju združenja v obdobju 1994 – 98. Povedal je, da se je RK dobro znašel v spremenjenih družbenih razmerah, saj so s številnimi humanitarnimi akcijami reševali stiske, ki jih je v zadnjem času vse več. Z različnimi paketi so pomagali preko 480 družinam in številnim posameznikom, ki prihajajo po pomoč v njihovo skladišče. Veliko skrbi so posvečali tudi starostnikom, ki so jih obiskovali v domovih ostarelih in jim organizirali srečanja. Pomembno je tudi krvodajalstvo, kjer jim je uspelo povečati število darovalcev krvi. V letošnjem letu je tako na petih akcijah sodelovalo čez 700 ljudi, ki so se jim zahvalili s proslavo in svečanim sprejemom. Ljudi so seznanjali z možnostjo darovanja organov po smrti in v to akcijo pritegnili 500 oseb, ki so jim razdelili izkaznice "Darovalec organov". RK vrši tudi vzgojno – varstveno dejavnost. Po šolah so pripravljali različna predavanja, prirejali tečaje in izpite prve pomoči ter med ljudmi izvedli še številne druge akcije, predvsem preventivnega značaja. V teh letih jim je v članstvo uspelo vključiti tudi številne mlade, tako da ima danes Območno združenje RK 1520 članov.

Do besede je ponovno prišel g. Tiselj, ki je obljubil, da ne bo govoril tako dolgo kot g. Slejko. Pravzaprav mu ni bilo težko držati

besede, saj smo vsi prisotni program šentjurskega RK za naslednjih pet let dobili skupaj z vabili. Ta je kar obsežen in nekako nadaljuje dosedanje usmeritve RK. Glavne formalnosti skupščine so bile tako skorajda opravljene, pred glasovanjem za nove organe organizacije pa je spregovoril še predsednik RK Slovenije **Mirko Jelenič**. Med njegovim govorom je na prizorišče z natanko uro in deset minut zamude prišel župan **Malovrh**, v družbi z gospodom **Pungartnikom** in **Peperkom**. Seveda je sledilo opravičilo in to več kot posrečeno: "Zaprl so nas v vrtcu, kjer smo se udeležili Sveta", je dejal Malovrh, preden je začel svoj govor. Takoj za njim je nastopil novo pečeni dobjanski župan **Franci Salobir**. Oba sta povedala običajne fraze, zaželela srečno novo leto, Salobir pa je dejal, da se kljub novi občini, kar se tiče RK, stvari ne bodo dosti spremenile. Očitno sta se Malovrh in Salobir na skupščini RK srečala prvič po izvolitvi, saj sta si nekaj trenutkov kasneje veselo (?) podala roki.

Sledilo je le še zadnje dejanje skupščine, izvolitev novih - starih organov Območnega združenja RK Šentjur. Predsednik je (p)ostal **Štefan Tiselj**, podpredsednica **Dužanka Pešak**, za sekretarja pa je bil spet imenovan **Slavko Slejko**. Glasovanje je bilo javno, oziroma kar s ploskanjem.

Uradni del se je tako končal, sledila pa je večerja in po njej družabno srečanje z ansamblom Dori. Ti so našigali stare uspešnice a la Na Roblek, njihov šef pa je bil kar zgovoren in je skušal malo duhovičiti, a kaj več kot mlačnih nasmehov mu ni uspelo izvabiti. Je pa zanimivo, da je nagovoril tudi oba župana: "Tudi v ansamblu Dori smo za vaju držali pesti v predvolilni kampanji", je dejal in jima posvetil pesmico, ob kateri se je g. Salobir tudi malce zavrtel po piesišču. Kmalu zatem sem jo popihal, mislim pa, da so se prisotni znali zasluženovo veseliti.

L. H.

Miklavž na desetletnici Sožitja

Šentjursko društvo za pomoč duševno prizadetim Sožitje že kar nekaj let decembra pripravlja miklavževanje za svoje varovance. Letošnje, ki je potekalo prvi decembrski petek v Hotelu Žonta, je bilo še posebej slovesno, saj društvo praznuje desetletnico obstoja. Veliki večnamenski prostor hotela je bil skoraj poln, takole na prvi pogled bi rekel, da se je prireditve udeležilo najmanj 150 ljudi. Lepo je bilo videti številne varovance in njihove svojce v sproščenih pogovorih. Starši so si predvsem izmenjevali izkušnje, varovanci in njihovi vzgojitelji pa so obujali spomine na dogodke, ki so jih skupaj doživljali skozi leto.

Zaslišali so se prvi takti glasbe hruševskega Specter sounda, kar je pomenilo uraden začetek prireditve. Voditeljica Marjana Novak je na oder povabila skupine varovancev, ki delujejo znotraj društva. Z zelo zanimivo točko so se predstavili Ježki, športni klub varovancev. Prav nič ni za njimi zaostajala letos novoustanovljena skupina Vera in luč, ki je prikazala točko z naslovom Gradimo si prijateljstvo. Najbolj pa so navdušili in si zato prislužili tudi izredno glasen aplavz varovanci VDC iz Zgornjega trga. Njihov glasbeni nastop z naslovom Tukaj mi je lepo je bil zares navdušujoč. Besedilo govori o njihovem občutenju sveta, same izvedbe pa se ne bi sramoval niti marsikateri prekaljeni zabavljajč. Celoten program je trajal uro in pol, v njem pa sta nastopili mladi pevki Maja Slatinšek in Laura Pešak, citrarka, ter skupina mladih

pevcev nekega Anžeja. Višek pa je pomenil prihod Kamniških kolednikov, bojda kar znanih glasbenikov. Ti so se geografsko prilagodili publiki in zagodli nekaj največjih "hitov" bratov Ipavec, nam malce obnovili znanje o njih, povedali nekaj bolj ali manj posrečenih šal in poželi zaslužen aplavz. Dvorana pa je postajala vse bolj nestrpna, saj je pričakovala glavno zvezdo večera, njegovo visokost - Miklavža. Ta se je končno le pojavil, seveda v družbi svojega hudobnega kompanjona parklja. Miklavž je prevzel mikrofon in začel pridigo o pridnosti, spoštovanje njegovih izjav pa je na obhodu skozi dvorano preverjal gospod parkelj, ki je bil zares grozen s svojo zarjavelo verigo. Odpeljal ni nikogar, kar je pomenilo, da so bili čez leto vsi pridni in tako ni bilo nobenega razloga več, da ne bi Miklavž razdelil daril. Pripravil jih je zares izredno veliko, pa še zelo bogata so bila za povrhu.

Miklavž in parkelj sta se poslovila, na oder pa je stopil predsednik društva Sožitje Peter Jeršič. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli pomagali društvu v njegovem desetletnem obstoju. Uradno proslavljanje se je tako končalo v lepem vzdušju, na obrazih varovancev in staršev pa je bilo videti kar nekaj ganjenosti. Sam sem prizorišče na žalost moral kar kmalu zapustiti, verjamem pa, da je po večerji bilo izredno pestro. Mnogi varovanci so veselo sodelovali že med uradnim programom, rajanje pa se je verjetno zavleklo še dolgo v snežen petkov večer.

L. H.

Še zadnjič letos, samo za vas!

Juhuhu, spet sem tu! Ja Lucija, kdo pa drug. Že dolgo nisem bila tako dobro razpoložena in to moje dobro razpoloženje enostavno moram deliti z vami. Verjetno se sprašujete, kje je razlog takšnemu navdušenju. Odgovor je popolnoma enostaven. Sneg! In še enkrat sneg! Resnično sem navdušena nad tem božjim darom, ki na Šentjurskem ne pada zato, da bi zakril sledi, kot pravi znana metafora, temveč ima pomembnejšo funkcijo: vsaj tja do pomladi bo namesto naših občanarjev skrbel za kulturni antismetiščarski izlet mojega ljubljenelega kraja. V dolgi jeseni sem bila že globoko v depri in kazalo je, da bo moja naslednja postaja Vojnik; skoraj se mi je zmešalo od obljub naših šestih županskih kandidatov in na koncu nisem več vedela, koga naj volim. Skorajda vsi so se mi nasmihali iz svojih plakatov in mi domov pošiljali neverjetno število zgibank. Čeprav sem bila že vnaprej javno oddana Malovrhu, me skušnjavci le niso spustili povsem iz svojih krempljev. Prvi mi je pred očmi zaplesal Bezenšek, saj je na moj naslov isti dan prišlo kar pet njegovih letakov. Tako bogate pošte nisem bila deležna niti od najbolj trapasto zaljubljenega frajerja. Če je name toliko mislil že pred volitvami, me prav gotovo ne bo pozabil niti v svojem mandatu, sem si rekla. Navdušil me je tudi z izredno pogruntavščino - vredno doktorskega naziva - namreč s transparentom tako rekoč pred durmi svojega doma. Tako se to odkrito dela! Naj ljudje vejo, kje je doma! Toda zaljubljenosti je bilo takoj konec, ko sem na dom dobila njegov časopis - Šentjurske volilne novice. Kakšna nesramnost! Sicer nimam nič proti imenu in obliki - za to dvojce se brez veze dovolj sekira moj urednik - toda, da je pozabil name, na Lucijo, in me ni povabil k sodelovanju, tega mu nisem mogla oprostiti. Pa je šel en glas zate po gobe, dragi Gregec.

Nato sem oči vrgla na slavnega džeka iz Stopč - Romča. Če povem po pravici, me je od vseh kandidatov še najbolj erotično privlačil, toda ko sem izvedela, da je srečno poročen in zelo poredko vara svojo ženo, sem koj spregledala, da tu ne bo kruha. Ko me je gospod Erjavce pred občino počastil z vročim kostanjem, sem začutila, da ga moram voliti - za božjo voljo, kdo od drugih kandidatov je še kaj konkretnega storil za moj telesni blagor? Nobeden! Toda ko mi je prijateljica zabičala, da ji je stara mama zabičala, da nikakor ne sme voliti ta rdečih, ker so gospod župnik rekli, da je to skorajda greh, sem tudi sama spregledala. Nekaj čisto drugega je naš Jure, ki gre vsako nedeljo k maši, kar pomeni, da ima rad boga in vse ljudi okrog njega in vsi skupaj ljubijo Jureta. Toda tudi Jureta nisem volila, pa čeprav sem ga takorekoč po božje občudovala ves njegov mandat. Ko sem ubožca zagledala v njegovi zgibanki, sem se v hipu premislila: Jure je absolutno preveč obremenjen, saj še na fotografiranju ni mogel brez knjige. "Tega mu, Lucija, ne smeš narediti! Človek ne bo zdržal še ene županske obremenitve", mi je bilo kristalno jasno. Tako sem nenkrat ostala brez svojega kandidata, volitve pa so bile pred durmi. Živi obup! Najraje bi se takoj skenslala z najvišjega šentjurskega bloka, če bi le - ta imel vsaj tri nadstropja več. Saj veste, ziher je ziher! Z živci takorekoč na psu sem v petek pred volitvami prijadrala na študentski žur. Tu pa vsepovsod psi in še enkrat psi, na odru pa Pasji kartel. Slavna slovenska zasedba na čelu z Juretom Koširjem, ki pa se na moje veliko razočaranje ni pojavil v Šentjurju. Kaj potem, če je tisti večer smučal "hit" v

Ameriki. Po koncu tekme bi se lahko usedel v letalo in brž prihitel v Šentjur in povedal kakšno po slovensko, kar njegovim kartelovcem ni šlo ravno najbolje iz ust. Sama sem ujela samo nekakšne maderfakerje in muce ter pse nekje z Bleda, pa še to izusteno v ful zasranem ljubljanskem narečju. Ta čudna glasba, imenovana rap oziroma rep, se me ni prijala. Večino večera sem tako podpirala šank in pridno pila s(t)okeca, mimogrede pa srečala Don Kihota med šentjurskimi županskimi kandidati - Damjana Grobelnika. Moram povedati, da je izgledal kar seksi in tudi njegove ideje o tem, da na mladih svet stoji, so se me kar dobro prijemale. Toda za pijačo ni dal in kar tako pa se Lucija tudi ne da zapeljati! Če se bo Damjan naslednja štiri leta bolj trudil, ga bo Lucija na naslednjih volitvah zagotovo volila. Tako mi je preostal le moj sef, ki se že kar nekaj let sili v politiko. Nanj na začetku sploh nisem pomislila, saj si skopuh ni privoščil niti enega samega plakata s svojo sliko, toda ko sem si podrobneje ogledala njegovo zgibanko, sem se navdušila. Na sliki izgleda mnogo manj siv, kot pa se mi zdi, da v resnici je, pa tudi njegove ideje o neke vrste samoodločbi so se mi zazdele pravšnje. Punce bi si zamislile kakšen harem plemenskih fantov, gospod Kovač pa nam bi seveda, če nas bi bilo dovolj za to, brez problemov ustregel. Super, to je prava demokracija! In sem ga volila.

Da ne boste mislili, da sem ves november in december izgubljala čas z volitvami, vam takoj povem, da sem se tudi pridno rekreirala. Res je, da do Kranjč, do "črnega" Ivakovičevega smučišča še nisem prišla, ker je zame še malo prezahtevno, sem pa zato reden gost v dvorani v Hruševcu, kajti naši košarkarji so zares odlični. V ekipi je letos že pet čistokrvnih Šentjurčanov, kar seveda pomeni, da se Kemoplast bori za prvo ligo. Ko jih bo v moštvu vsaj deset, nam Evropa ne bo več ušla. Najbolj navdušena sem bila na tekmi z Zrečani, ko je bila dvorana napolnjena do vrha in še čez. Na tekmi sta bili obe navijaški skupini in naj vam povem, da so zmagali naši košarkarji, toda to me niti ni toliko zanimalo, kot so me zanimali navijači. Pohorci so se drli "Šentjurske pi...", kar me je dodobra razjezilo in zato sem pomagala našim fantom pri povračilnih ukrepih. Vpili smo "Zreške pi...", kar sicer ni bilo inovativno, je pa bilo iz srca. Da so pi... šle tudi Pohorcem do srca, se je pokazalo po tekmi. Kakšen tepež! Kaj takega še menda policisti niso nikdar videli, saj so od daleč zadevo opazovali z velikim zanimanjem. Bila sem ogorčena! Sama sem za vsakršno "oralno" hecanje, toda fizičnega nasilja, če ni izključno seksualne narave, pa ne prenesem. Toda očitno je nekaterim to prav všeč in prav šokantno je bilo gledati nekatere šentjurske face, ki so že dvakrat ali trikrat polnoletne, kako se garbajo. Pa še najbolj zagreti so bili in seveda na koncu zadovoljni, da so zmagali tudi izven parketa.

Naj bo dovolj za letos. Upam, da sem vam v tem letu uspela povedati dovolj takih novic, ki se jim drugi izogibajo. Kako bo drugo leto, še ne vem. Računam pa, da se mi bo rating pri uredniku močno dvignil, ko bo prebral, da sem ga volila, in bo vse O.K.. Ha, človek mora biti vedno ful na liniji!

Vesele božične praznike in ah in sploh v novem letu vam želi

Vaša Lucija

Nogometaši na zimskem spanju

“Končno konec”, so verjetno zavzdihnilo nogometaši Šentjurja po tekmi z Aluminijem, s katero so končali jesenski del letošnje sezone. Zadnjo tekmo, ki je potekala na volilno nedeljo, so Šentjurčani odigrali v pravih zimskih razmerah pred peščico premraženih gledalcev, katerih glavna tema razpravljanja so bile volitve in še zdaleč ne nogomet. Kljub temu pa je bil dvoboj glede na vremenske razmere še na kar visoki ravni, toda domači nogometaši so na žalost potegnili krajši konec. Gostje s Kidričevega so zmagali z 2:1, gol za Šentjurčane pa je dosegel **Darko Valek**, ki se je s to tekmo poslovil od igranja nogometa na resni ravni. Valek je eden zadnjih igralcev, ki je Šentjur praktično od “nikoder” pripeljal v drugo ligo, je pa tudi najboljši strelec kluba, v katerem ostaja kot trener mlajših selekcij.

Konec prve polovice prvenstva je priložnost za oceno doseženega. Rezultate lahko ocenimo za zelo solidne, čeprav je deseto mesto manj od napovedi. Toda vedeti je potrebno, da Šentjurčani za četrtem mestom zaostajajo le za dve točki, poleg tega pa je ekipa sestavljena iz mnogih mladih igralcev, pri katerih je nihanje v igri razumljivo. Viskalnemu delu lahko torej pripišemo pozitivno oceno. Kakšni pa

so zgledi za vnaprej? Na prvi pogled bi dejal, da nič kaj lepi. Velike ali skorajda vse zasluge za vsaj navidezno simbiozo lahko pripišemo trenerju **Dragu Grbavcu**. Znal je motivirati igralce, ki so v prvi vrsti videli nogomet kot igro in jim ni šlo samo za zaslužek. Je pa zgolj iz ljubezni do športa vendarle težko igrati na ravni druge lige. Drago Grbavec je odličen strokovnjak in tudi zelo pozitivna osebnost, zato ni čudno, da je med najresnejšimi kandidati za novega trenerja celjskega Publikuma. Z njegovim morebitnim odhodom iz Šentjurja se bodo verjetno težave še nakopičile, zato upravo kluba v tem zimskem odmoru čaka zares težko delo, da vsaj za silo stabilizira razmere.

V klubu zelo uspešno delajo z mlajšimi selekcijami, ki so v svojih tekmovanjih pri vrhu lestvic. Upravi kluba je lahko v tolažbo tudi to, da se praktično na celi drugoligaški sceni srečujejo s podobnimi problemi kot v Šentjurju. Tako se že nekaj let s še hujšimi težavami kot pri nas, ubadajo v krajih z mnogo daljšo nogometno tradicijo. Je pač tak čas, da je šport redko kje, še posebej v manjših krajih, primarna panoga. Povsod se gre za golo preživetje - in upe, da bo nekoč bolje. Upanje umira zadnje ...

L. H.

Uspešno leto šentjurskih taekwondojevcev

“Čerijat! Čumbi! Neuro čagi!” Nekako tako so se slišali vzkliki šentjurskih borcev večšine taekwon - do, ko sem jih neki petek obiskal v drameljski telovadnici. Sam se niti najmanj ne spoznam na taekwon-do, toda njihov trening se mi je zdel zelo zanimiv in atraktiven. Po začetnem ogrevanju se razdelijo v skupine in začnejo z vadbo. Vadijo različne udarce, predvsem nožne, na katerih bazira takwon-do, ki na prvi pogled izgledajo izredno grobi.

Taekwon-do, ki izhaja iz Koreje, v Šentjurju trenira več kot 60 borcev, od tega je veliko mlajših od 10 let. Vadijo trikrat tedensko, ob ponedeljkih in sredah v OŠ Franja Malgaja, ob petkih pa v telovadnici OŠ Dramlje.

Taekwon - do klub Ahac ima tudi tekmovalne uspehe. Udeležujejo se vseh največjih tekmovanj v državi in tudi v tujini. Na letošnjem državnem prvenstvu je nastopilo 13 njihovih tekmovalcev in kar 12 jih je osvojilo kolajne. Ekipno so postali drugi najboljši klub v Sloveniji. Spomladi so se udeležili tekmovanja na Hrvaškem, od

koder so vsi prinsli medalje. V Hruševcu so organizirali mednarodno prvenstvo za Pokal Ahaca in se izkazali tako organizacijsko kot tekmovalno, o čemer smo v ŠN že poročali. Dvakrat so gostovali na tekmovanjih v Bosni in bili seveda uspešni. Tako sta **Uroš Urleb** in **Despot Despotovič** konec septembra v bosanskem mestu Bužim osvojila srebrni kolajni in uspešno promovirala Šentjur, saj se je na tekmovanju zbralo kar lepo število gledalcev.

Kot že rečeno, v klubu načrtno delajo tudi z mladimi, na tekmovanjih pa so se od podmladka najbolj izkazali **Denis Drapič**, **Miha Žmahar** in **Roberto Mohar**. Trenira tudi nekaj deklet, med njimi pa je najuspešnejša **Rosana Drobne** iz Hrastja, ki je med drugim tudi državna prvakinja in velja za eno najobetavnejših bork v klubu. Duša kluba pa je trener **Vahid Drapič**, ki je še vedno aktiven borec in tudi dobitnik medalj na nekaj evropski prvenstvih.

Taekwon-do je sicer širši javnosti neznan šport, toda v Šentjurju je zelo razvit. Šentjurski borci vabijo medse tudi nove člane, ki lahko pridejo pogledat kakšnega izmed njihovih treningov. Zahvaljuje pa se tudi sponzorjema Ahacu in Gradbeništvu Kopinšek ter Občini, ki jim je letos tudi bolj izdatno priskočila na pomoč.

L. H.

Šentjurčani drugi na državnem prvenstvu v krosu

28. novembra je bil v Velenju drugi del državnega prvenstva v krosu. Šentjurčani so kljub mrazu stisnili zobe in na koncu v vsekipnem delu osvojili drugo mesto, le za pol točke so jih prehiteli tekmovalci iz Maribora. Med pripadnicami nežnejšega spola so bile Kovalove atletinje zelo zadovoljne z četrtem mestom, medtem ko je prvo mesto pripadlo Velenječankam.

Starejši mladinci v postavi Laurenčak - Zupančič - Novak so dosegli tretje mesto, Osetova in Jevšnikova sta bili med starejšimi mladinkami prve, med mlajšimi člani pa je Kovalova ekipa Pangerl - Mihevc - Ojsteršek zmagala.

Tekmovanje pa je bilo ob enem tudi izbirno za predstavnico(ka) Slovenije za evropsko prvenstvo, ki je bilo nato 13. decembra v italijanski Ferrari. Nataša je tekmovala med starejšimi mladinkami, kar pomeni, da je bilo večina tekmovalk za leto ali dve starejših od nje. Zavihtela se je na drugo mesto, s čimer pa je dosegla zastavljeni cilj - vozovnico za Ferraro.

Jernej Jančič

Košarkarjem kaže dobro

Po enajstih krogih 1. B SKL se košarkarji Kemoplasta še vedno nahajajo na tretjem mestu. Za njimi so sijajni rezultati, saj so novembra in decembra zabeležili kar sedem zaporednih zmag. Nazadnje so sicer izgubili v Hrastniku, toda sezono lahko zaenkrat ocenimo za zelo uspešno, čeprav so se pojavile tudi kar velike težave v igralskem kadru.

Zgodbo o uspehu Kemoplasta smo v prejšnji številki ŠN končali z zmago nad Roglo iz Zreč, ta tekma pa si zasluži še nekaj vrstic. Kemoplast je namreč odigral zares dobro in zmagal za devetnajst točk ter kot prvi ugnal vodilne Pohorce. **Pučko** je odlično postavil obrambno igro, v napadu pa je s 26 točkami briljiral **Bojan Sušin**, ki je letos najboljši strelec ekipe s povprečno 19 doseženimi točkami na tekmo. Navdušeni, nekateri celo preveč, so bili tudi gledalci, ki jih je bilo v dvorani kar 1000, od tega vsaj 200 iz Zreč.

Teden dni kasneje je Kemoplast doma še enkrat zmagal, premagal je ljubljansko Ilirijo. Nato je sledilo gostovanje v Slovenskih Konjicah. Torej še en lokalni derbi. Šentjurčani so tekmo do zadnjih minut povsem nadzorovali, potem pa, kot da se jim je stemnilo pred očmi. Prednost se je topila in topila, vendar 29 sekund pred koncem še vedno znašala velikih 7 točk. Toda to ni bilo dovolj, saj je Kemoplast odigral katastrofalne zadnje pol minute in s svojim dosežkom bi prav gotovo lahko kandidiral tudi za knjigo rekordov. Kar štirikrat zapored jim ni uspelo podati žoge v polje in Konjičani so to s pridom izkoristili ter v zadnjih trenutkih izsilili podaljšek. Številni šentjurski navijači so "noreli", toda našim košarkarjem se je še uspelo zbrati in so s tekme v podaljšku dobesedno pometli. Junak tekme je bil **Vinko Rovšnik**, ki je "rešetal" konjiški koš, kljub temu, da se je že v prvem polčasu prvič resneje poškodoval, v podaljšku pa še drugič, tako, da ga je kapetan **Gajšek** celo moral odnesti na klopo.

Rovšnikova poškodba pa le ni bila tako huda, da ta ne bi mogel pomagati ekipi na domači tekmi s Krškim. Igral je manj kot ponavadi in to je bil tudi eden izmed razlogov, da se je Kemoplast zelo namučil za zmago. Krčani so večji del tekme vodili, v končnici pa so se Šentjurčani predvsem po zaslugi **Urbanije** uspeli približati, dokončno pa je nekaj sekund pred koncem z zadetima prostima metoma zmago prinesel Bojan Sušin. Na tej tekmi je bila tudi podarjena nagrada – motorno kolo, s katerim se je domov odpeljal **Tomaž Pušnik** s Planine, ki je v drugem poskusu zadel met s sredine igrišča. Tudi sicer so se gledalci v Šentjurju izkazali kot dobri košarkarji, tako da je bil motor že prej večkrat v nevarnosti. Ta nagradna igra pa bo na sporedu tudi na vseh prihodnjih tekmah, saj bodo v klubu poskrbeli za novo nagrado.

Prvi in letos tretji poraz so po sedmih zmagah Šentjurčani doživeli v Hrastniku. Predvsem v prvem delu niso igrali slabo, v nadaljevanju pa so popustili in izgubili za 6 točk. Mladi igralci so sicer odigrali solidno, vendar se pozna, da na klopi Kemoplasta manjka izkušenj, saj sta izven pogona **Mihajlo Vukič** in **Peter Maček**. Prvi je do nadaljnjega suspendiran, saj ga ni bilo na tekmo z Banexom, od takrat pa se niti ne pojavlja na treningih. Njegov delež na tekmah tudi ni bil na ravni, ki bi jo moral pokazati kot glavna okrepitev, je pa dejstvo, da je v Šentjur pristopil praktično zato, ker je moral. Pred začetkom sezone je bil nadvse navdušen nad igranjem pri nas in je tudi podpisal pogodbo, po kateri je prišel iz Krškega brez odškodnine. Pa si je človek tik pred začetkom prvenstva premislil in se želel vrniti v Krško, ki naj bi mu kar naenkrat izpolnilo vse obveznosti. O primeru je odločala KZS in odločila, da je Vukič nepreklicno član Kemoplasta. Kazalo je, da se je 24 – letni

Črnogorec s tem sprjaznil, toda postavljati je začel čudne pogoje za igranje in nekako logično je, da je "počilo".

Drugačni problemi pa so s Petrom Mačkom, ki je moral oditi v vojsko in je praktično za to sezono izgubljen. Škoda, kajti mladi igralec je že postal eden izmed nosilcev igre, njegova odsotnost pa se bo verjetno kar poznala.

Kemoplast je minulo soboto gostoval v Radencih, kjer je bila zelo pomembna tekma, saj so Pomurci najbližji zasledovalci Šentjurčanov. V dnevih okrog novega leta bodo košarkarji počivali, zato pa bo za Šentjurčane izredno pomembna prva tekma v letu 1999. **9. januarja ob 19. uri** se bodo namreč doma pomerili z vodilno ekipo lige Zagorjem. Že uro pred tekmo pa se bodo odprla vrata dvorane, saj bodo lahko gledalci pred derbijem lige spremljali še pevski nastop.

L. H.

Študentska košarka

Šentjurski študenti igrajo letos že 5. sezono v šentjursko - šmarski medobčinski košarkarski ligi. V teh letih so se seveda postarali za pet let, čas pa se pozna tudi v skupnem kilogramskem zbiru. "Odgovorni" pri ŠKK so se zato odločili, da v svoje vrste pripeljejo nekaj sveže krvi. Po nerednih nastopih, do sedaj edinega Hruševčana Vojka Sotlarja, čast naselja zastopata Peter Jančič in Andrej Rijavec. Oba sta se v ekipo zelo dobro vklopila; prvoomenjeni je že zelo nevaren za nasprotnikov koš, drugi pa je za prekaljeno konkurenco še malce zelen, vendar bo v prihodnje zagotovo odločilno zaznamoval igro ŠKK. Podobna ugotovitev velja za 3. novince, Davida Koželja.

Rak rana ekipe je še vedno vodenje tekem. Vršilec dolžnosti trenerja je tako občasni igralec Miha Bračun. Različni vzroki so botrovali, da nekaterih obrazov letos ne moremo srečati na tekmah ŠKK (Matej Korez, Sabi Košak in Grega Kovač).

Zaradi odhoda dveh ekip v 3. košarkarsko ligo, je letošnja MKL manj napeta, saj so med boljšimi šentjurskim študentom konkurenčni le veterani iz Rogaške Slatine in "Štori" iz Sevnice. Kar se rezultatov tiče, so študenti to sezono že bili uspešnejši od ekip Bistrice ob Sotli, Ponikve, Šmarja mlajših in Kozja, doma pa so jih kar nekoliko presenetljivo premagali veterani Šmarja. Kljub zadnjem nenadejanem porazu študenti še vedno napovedujejo boj za vrh lige.

Še nekaj besed o igri redne posadke ŠKK. David Antolovič in Robi Vukmanič sta pričakovano standard za igro "rdečih". Samo Gazvoda in Sebastjan Jazbinšek še nista na ravni zadnjih lanskih predstav. Na igro Lovra Perčiča in "letečega" Sandija Potočnika ima velik vpliv faktor X (posamezni vrhunski prebliski in nekaj prav medlih minut). Bogdan Rahten je v obrambi bolj tečen kot kdajkoli, v napadu pa bojkotira mete. Uroš Drobne je izza črte 6,25m zanesljiv, "Korošec" Matevž Raztočnik pa za oceno enostavno premalo obiskuje tekme.

Če vas zanima več podrobnosti o ŠKK (zgodovina, rezultati, statistika) vas vabijo, da na internetu obiščete njihovo domačo stran na naslovu: <http://www.kiss.uni-lj/skms/skks/>

B. R.

Simon in Andreja spet uspešna

Na simultanki velemejstra Mohra v Celju sta se dobro odrezala mlada šentjurska šahista Simon Jernej in devetletna Andreja Jernej. Kot edina sta velemejstru odščipnila po pol točke.

Športno – volilna puščica

Politika in šport naj ne bi imela preveč skupnih točk. Vsaj tako je upal oče modernega olimpizma in nenazadnje tudi modernega športa – baron Pierre De Coubertin. Njegov edini, danes že kar nekoliko “ozeleneli” moto je bil, “pomembno je sodelovati in ne zmagati”. Seveda na žalost v današnjem svetu, polnem komercializacije in najrazličnejših manipulacij, Coubertinova ideja nima več nikakršne veljave. Sodelujejo lahko le tisti, ki imajo poleg talenta tudi materialne in moralne možnosti, zmagovanje pa je v večini primerov v domeni redkih izbrancev, ki jih izvrše sistem. Seveda imam v mislih šport kot svetovni nazor, čeprav tudi v Sloveniji ni dosti drugače. Pri nas so redki tisti, ki zares uspejo v svetovnem merilu, veliko pa je takšnih, ki sodelujejo ter kdaj pa kdaj tudi zmagajo. S tem so v večini primerov kar zadovoljni, v veliko oporo pa jim je okolje v katerem živijo. Na lokalnih ravneh je takšnih primerov več kot dovolj. Šport podpira politika ter s tem seveda tudi gospodarstvo in na tem področju so vsi prav lepo zadovoljni. Športniki s pogoji, gledalci s ponujenim, in naj se sliši še tako paradoksalno, tudi politiki, ki se s pomočjo športa držijo na oblasti. Kako pa je s tem v naši predragi dolini šentjurski?

Naši cenjeni politiki jemljejo šport kot nujno zlo. Vsaj takšen občutek sem dobil ob njihovi volilni kampanji. Nihče izmed šestih županskih kandidatov ni v svojem programu omenjal (odštel sem priljubljen okrasni pridevek skoraj vseh kandidatov: “skrbeti za kulturo in šport”), da bo napravil kaj konkretnega na športnem področju v občini. Vsi naj bi gradili vodovode, nadvoze, kanalizacije, pločnike, izobraževali, “sadili rožice” in podobno. Vsekakor so to pomembne zadeve za razvoj kraja, toda lahko bi se kdo tudi spozabil in vsaj obljubil, če že ne izvedel kaj konkretnega na področju športa. Upam si trditi, da bi s tem pritegnil tudi kakšnega volivca več, glede na to, da se je polovica Šentjurčanov na volilno nedeljo raje gredo na svojih zapečkih, kot pa da bi odšli na volišče. Po Sloveniji je kar nekaj primerov, ko so vodilni občinski funkcionarji predsedniki, ali pa vsaj v vodstvu športnih klubov. Tudi na ta način so si verjetno vsaj malo pripomogli k uspehu na minulih volitvah. Župani Nove Gorice, Murske Sobotice, Radencev in še kakšnega kraja so vodilni možje nogometnih in košarkarskih klubov v svojih krajih. Je pa res, da šport v našem kraju nima ugleda, kar pa je spet do neke mere krivda politike in politikov. Velikokrat sem spremljal nastope šentjurskih športnikov na gostovanjih in večkrat je bil na tekmi prisoten

kakšen pomemben politik, v večini primerov je bil to kar župan. Pri nas pa se kaj takšnega zgodi vsako prestopno leto. Gospod župan Malovrh ni bil na košarkarski tekmi v Hruševcu od mednarodne tekme Slovenije z Madžarsko. Košarke pa si je kot po naključju ponovno zaželel na predvečer prvega kroga volitev, kar zame osebno, kot ljubitelja športa, pomeni podcenjevanje prve vrste. Župana prav tako ni bilo na nogometni tekmi kar pomnim, seveda pa se je na tribunah šentjurskega stadiona moral pojaviti v predvolilnem času. In da bo mera polna, si ni prišel ogledat tekme Šentjurja, ampak Publikuma, ki je pri nas gostil Olimpijo. Pa je bil Malovrh (poleg Bezenška, ki se je tudi prišel “nastavljati” na prej omenjeno tekmo Publikuma) vsaj edini, ki si je vzel čas in v boju za oblast prišel volilce “nagovarjat” tudi na športna prizorišča. Drugi kandidati se na takšen način manipulacije niso niti spomnili. Seveda je od ljudi nemogoče zahtevati, da morajo biti ljubitelji športa, toda malo več angažiranosti bi bilo vseeno pričakovati. Še posebej, ker vsi tako veselo v svojih programih omenjajo razvoj in to s pomočjo mladih. Verjetno je pri nas več mladih vključenih v šport kot pa na primer med pevce, ki jih naš župan počasti ob skorajda vsakem nastopu.

Športno - politična neangažiranost pa se vse bolj kaže v položaju športnih društev. Večina jih zgolj životari, nekaj pa jih je tik pred tem, da po najbolj črnem scenariju prenehajo z delovanjem. Pri reševanju teh problemov bi lahko politika imela velik pomen. Če bi se recimo župan ali kateri drug občinski funkcionar vsaj malo angažiral recimo pri nogometaših, bi se stanje kluba verjetno kaj kmalu izboljšalo. Politiki vendarle imajo prste tam, kjer se deli denar in če bi se kdaj kakšen sponzor namesto med pevce (najbolj izstopajoč primer, sicer nimam popolnoma nič proti njim) preusmeril med športnike, bi ta panoga v občini z gotovostjo lažje dihala. Zgledi pa na žalost niso najboljši. Naš župan pač ni ljubitelj športa, kar mu konec koncev niti ne gre očitati, toda lahko bi bolje poskrbel za svojo “deveto brigo”. Šport je tako pri nas v večini primerov v rokah posameznih navdušencev, ki imajo poleg navdušenja tudi kaj pod palcem, toda to seveda ni dolgoročna rešitev. Bojim se, da si ob takšnem nadaljevanju naši politični asi ob naslednjih volitvah niti ne bodo več mogli ogledati kakšne tekme, četudi jih bo položaj pred volitvami prisilil v to. “Pa kaj nam mar”, si verjetno mislijo, “važno je, da smo na oblasti, četudi pride na volitve vsak drugi ali tretji Šentjurčan.”

Luka Hvalc

Trenerska rošada pri košarkaricah

Dekleta ŽKK Pletivat so v novembru in decembru odigrala kar nekaj tekem, njihovi dosežki so bili spremenljivi. Pionirke so končno dočakale prvo zmago v sezoni, ko so zmagale v Šentvidu pri Ljubljani. Tako so se odlepile od dna lestvice in še lahko upajo na vzpon po lestvici.

Kadetinje so kar nekajkrat pričakovano zmagale, vendar pa so na najpomembnejši domači tekmi z Domžalami odpovedale. Na tem srečanju jim nikakor ni šlo in na koncu so izgubile za tri točke. Po tej tekmi pa je tudi prišlo do manjše spremembe na trenerski klopi. **Bojan Mackošek** je do sedaj treniral in vodil tako kadetsko, kot tudi mladinsko ekipo, kar pa se je pokazalo, da ni najboljša rešitev. Skupni treningi, tudi dan pred tekmo, pač ne morejo zadoščati za res dobro, predvsem taktično pripravo. To so videli tudi v klubu in na željo

igralk in trenerja samega malce spremenili vodenje treningov. Dekleta sedaj vodi **Andreja Zdovc iz Konjic**, še vedno pa pomaga tudi Mackošek. Sicer pa so kadetinje z uvrstitvijo na drugo mesto in s tem v nadaljevanje tekmovanja izpolnile cilj, čeprav so v klubu morda pričakovali, da bodo boljše tudi od Domžal. Toda izgubljenega še ni nič, saj so kvalifikacije za prvo ligo še vedno na dosegu roke.

Tudi mladinke so sklenile prvi del sezone zelo uspešno. Osvojile so četrto mesto v 1. mladinski ligi – vzhod in tako popolnoma zadovoljile pričakovanja. Zadnje tekme so igrale v zelo solidni formi, saj so dvakrat zmagale in enkrat izgubile. Kar nekoliko presenetljivo so se veselile v Trbovljah, kjer so ugnale ekipo, ki jih je jeseni v Šentjurju brez težav premagala. Škoda, da imajo z Zasavkami slabšo koš razliko, saj bi se drugače uvrstile celo na tretje mesto,

kar bi pomenilo razigravanje za prvaka. Šentjurčanke so decembra doma ugnale drugo ekipo Maribora, takrat pa so pokazale zares všečno igro. Končni izid je bil 17 točk v njihovo korist. Najbolj sta se izkazali **Tanja Mihevc** in **Klara Perčič**. Tanja je prav gotovo najboljša igralka ekipe in je na vseh tekmah igrala izvrstno. Na srečanju z Mariborom pa se je odprlo tudi Perčičevi, ki je odlično zadevala iz vseh pozicij. Mladinke so zadnjo tekmo igrale v Ljubljani z Ježico in po pričakovanjih visoko izgubile. Po novem letu se bodo najverjetneje okrepile še za eno igralko, saj naj bi se v ekipo po poškodbi vrnila izredno dobra branilka **Julija Perlič** iz Šmarja.

L. H.

ŠPORTNA INVENTURA 1998

December je mesec, v katerem se oziramo na opravljeno delo v iztekajočem se letu. To je priložnost za oceno minulega dela in postavljanje načrtov za vnaprej. Tokrat smo na ogled postavili dosežke naših športnikov v letu 1998. Povzeli smo njihove dosežke po posameznih mesecih in tiste najbolj pomembne objavljamo v tem prispevku.

Januar 1998 je bil športno v občini bolj ali manj miren. Kadetinke in pionirke ŽKK Pletivat so zmagovale, na drugi strani pa so člani KK Kemoplast nizali poraz za porazom in se nevarno bližali dnu drugoligaške lestvice. Med atleti je izstopala Nataša Oset, ki je zabeležila dve odmevni mednarodni zmagi v Italiji in Murski Soboti na Kros pokalu. Nogometaši so izvedli skupščino, ki je razkrila velike dolgove in težave kluba, ki so se vlekle še celo leto.

V **februarju** nas je najprej razveselila mlada šahistka Andreja Jernej, ki je postala državna prvakinja v konkurenci deklic do 9 let. ŠD Lipa je v Rogaški Slatini organiziralo državno prvenstvo za mlade, kjer so bili med najuspešnejšimi prav mladi šentjurski šahisti. Klubski prvak v počasnem šahu pa je postal Franc Gazvoda. Med atleti so bili na Kros pokalu v Avstriji najuspešnejši Osetova, Godler, Laurenčak in Zupančič, medtem ko je Matevž Koleča postal šesti najboljši slovenski šprinter med mladinci. Košarkarji so sicer premagali favorizirano Loko Kavov, toda tudi trikrat izgubili in tako odločitev o obstanku prenesli na marec. Nogometaši so dobili novega predsednika – Rada Marota in se nekoliko bolj optimistično pripravljali na nadaljevanje prvenstva.

Na začetku **marca** je bilo na sporedu DP v krosu. Med mlajšimi mladinkami je Nataša Oset prepričljivo zmagala, skupaj s Stropnikovo pa sta postali ekipni vice prvakinja. Mladinci so v postavi Laurenčak, Zupančič in Novak postali ekipni državni prvaki, Laurenčak pa se je med mladinci posamezno uvrstil na tretje mesto. 6. marca je bila, v takrat še hotelu Alpos, razglasitev naj športnika za leto 1997 po izboru bralcev Šentjurskih novic. Športnica leta je postala Nataša Oset, drugo mesto je osvojil Ivan Kukovič, tretje pa Simon Jernej. Šentjurski košarkarji so si vendarle zagotovili obstanek v 1. B SKL. V prvih dneh marca so najprej doma premagali Litijo in nato še v Ljubljani Ježico in ob obilici težav srečno končali prvenstvo kot 22. ekipa v Sloveniji. Izjemen

uspeh pa so dosegle kadetinke ŽKK Pletivat, ki so se uvrstile v kvalifikacije za 1. slovensko kadetsko ligo. Odprava PK Rifnik je skušala v Himalaji prvič v zgodovini človeštva stopiti na Kumbhakharno, a jim zaradi vremena to ni uspelo.

Prve sončne dni **aprila** so izkoristili mladi tekači, ki so se na Ponikvi zbrali na šolskem spomladanskem krosu. Nekaj dni kasneje so nas najboljši s Ponikve zastopali na velikem krosu Dnevnika v Domžalah in dosegli solidne rezultate. Sezono so zaključili študenti – košarkarji, ki so v rekreativni šmarski ligi osvojili tretje mesto. Nogometaši so se držali kar dobro, saj so bili konec aprila na 6. mestu v 2. SNL. V Hruševcu smo si lahko v organizaciji Taekwon – do kluba Ahac ogledali zanimivo mednarodno tekmovanje, kjer so bili domači borci med najuspešnejšimi.

V **maju** so nogometaši padli v hudo krizo, saj so zabeležili kar 5 zaporednih porazov in se znašli v boju za obstanek v 2. ligi. Ivan Kukovič je na maratonu v Radencih na 21 km v svoji kategoriji zmagal, odlični pa so bili tudi Godler, Kampuševa in Jazbinškova. Tudi šahisti niso počivali, saj je Simon Jernej ponovno zmagal v regijski kadetski ligi, v Žalcu pa je bil najboljši Darko Plahuta. Študentski klub mladih Šentjur je v Športnem parku organiziral športne igre, ki se jih je udeležilo kar lepo število ljudi.

Junija so šentjurski tenisači organizirali prvi turnir v letu 1998. ŽKK Pletivat je ustanovil tudi mladinsko ekipo, ki je konec meseca že zmagala na prijateljskem turnirju v Portorožu. Odlično so igrali mladi šahisti, Franc Gazvoda pa je bil drugi na regijskem prvenstvu in osmi na državnih ravni v aktivnem šahu za veterane. V vročih dneh so veliko prahu dvigali nogometaši. Srečno so se izognili izpadu, nato pa odstavili trenerja Benčino in direktorja Emeršiča, ki so jima nekateri celo očitali prodajo zadnje domače tekme.

Julij je čas počitnic in dopustov. Metalka kopja Martina Rataj in tekačica Nataša Oset sta bili uvrščeni v državno reprezentanco in zanjo tudi odlično nastopali, saj sta na četverboju z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško v svojih disciplinah zmagali. Obe sta tudi postali državni prvakinja med mlajšimi mladinkami. Nogometaši so se okrepili z igralci iz nižjih lig in pod taktirko novega trenerja Grbavca začeli s pripravami. Dodatno so se v sicer vročih dnevih gledi tudi

tenisači, ki so organizirali turnir, na katerem je med ženskami zmagala Laura Lajh, med moškimi pa Aleš Šporn.

Avgust so z zmago v Novem mestu dobro pričeli nogometaši, ki so v tem mesecu dosegli še kar nekaj zmag. Atleti so se udeležili absolutnega državnega prvenstva v Mariboru, Jevšnikova je bila v teku na 400 m tretja, Osetova pa na 1500 m peta. Uspešni so bili tudi Laurenčak, Koleča, Hajnšek in Ojstršek. Motokrosist Gorazd Oprešnik je v mednarodni članski konkurenci zmagal na dirki v Lembergu v kategoriji do 80 ccm.

V **septembru** so v kvalifikacijah za prvo ligo izgubile kadetinke Pletivata. Našim nogometašem ni šlo najbolje, saj so se po nekaj porazih znašli na 11. mestu v 2. SNL. Nataša Oset je kot gostja ljubljanskega Žaka nastopila na EP za ekipe v turškem Istanbulu in v teku na 3000 m zasedla izvrstno 4. mesto.

Z mesecem **oktobrom** je sponzorstvo nad atleti prevzelo podjetje Koval. Pod novim imenom se je klub dobro odrezal na DP za mladince, kjer sta se še posebej izkazala Koleča in Laurenčak, ki sta z osebima rekordoma zmagala na 400, oziroma 1500 m. Košarkarji so dvakrat zmagali in dvakrat izgubili, košarkarice pa so nastopale z različnim uspehom. Nogometaši so se rezultatsko pobrali, a so spet nastopile finančne težave. Najboljši tekači občine pa so se v Hruševcu zbrali na jesenskem šolskem krosu.

Košarkarji Kemoplasta v **novembru** niso poznali poraza. Končala se je občinska malonogometna liga. Prvak je postala ekipa Loke, pred Selmarjem in Dramljami. V prvo ligo sta se uvrstili ekipi Trgovine Kruhek in Sokolov. NK Šentjur je solidno odigral finiš jesenskega dela prvenstva, a na zadnji domači tekmi z Aluminijem izgubil ter tako prezimuje na 10. mestu 2. SNL. Šentjurski atleti so na krosu Dela v Mariboru zasedli četrto mesto med velikimi občinami.

Decembra so kadetinke Pletivata izgubile odločilno tekmo za prvo mesto z Domžalami, prvič so slast zmage okusile pionirke. Sneg je razvnel predvsem otroke, ki so lahko svoje želje po smučanju potešili v Krajncih.

L. H.

Za zmago se je potrebno potruditi

Na Ponikvi je na volitvah nesporno zmagalo turistično društvo. Vsekakor zaslužen - za vsak slučaj pa so volilno komisijo sestavljali sami člani TOD.

Kovač ni prašič

Na tožbo Kovača, da je LDS z izdajo lažnih Šentjurskih novic škodila njegovi politični integriteti, so celjski sodniki salomonsko razsodili po-prispodobi: Ni res, da je LDS Kovaču rekla, da je prašič, rekla je le, da z rivcem rad rije po zemlji.

Dolomitska modrost v KS Šentjur

Potem ko je predsednik Združene liste postal tudi predsednik sveta KS, so člani sveta KS, ki so jih predlagale seveda politične stranke, modro pritrdili svojemu predsedniku, da se s politikom pač ne bodo ukvarjali. Dovolj je, če se s politikom ukvarja njihov predsednik.

Dolomitska modrost tudi v občinskem svetu?

Kot smo zvedeli iz zanesljivih virov, predloga svetnikov KS Šentjur, da bi bilo najbolje, da bi tudi občinski svetniki pozabili, iz katere stranke so, ne bo mogoče uresničiti - ker tam na čelu ekipe ni "nestrankarski" predstavnik Združene liste.

Dolomitska modrost kljub vsemu tudi v občinskem svetu

Le da jo tokrat ne moremo oštati takšnim ali drugačnim "rdečkarjem", temveč "črnemu" krščanskemu Juriju. Tudi on se je dobro naučil tiste znane lekcije iz zgodovine, da so politične stranke - razen lastne, seveda - potem ko si sam čvrsto na oblasti, pravzaprav čisto odveč.

Praktična modrost v Slivnici

Njen oče je priljubljeni slivniški župnik Marko Šramel. S prižnice je namignil, da imajo slivniški penzionisti svoj

zaključek leta že kar na začetku decembra zaradi povsem dobronamernih razlogov; kdo bi vedel, kaj lahko "Matilda" napravi še tja do konca tega meseca.

Vsi v Slivnici vendarle niso modri

Če bi to bil bivši slivniški župan Zoran, potem bi pač zadeve uredil podobno "demokratično" kot so jih nekatere bolj modre KS: stari svet KS bi enostavno kandidiral kar sam sebe in se pustil znova izvoliti, pa ne bi bilo nobenih težav s poročili, dokazili in podobno administrativno šaro, na katero prisegajo tisto, ki prej niso bili zraven.

Niso jih prepoznale

Občinski možje Malovrh, Pungartnik in Peperko so imeli opravičljiv razlog za krepko zamudo na skupščini rdečega križa: vzgojiteljice v vrtcu so jih spustile domov šele takrat kot druge svoje varovance.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA
-SONČNA OČALA RAYBAN
-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB
CARL ZEISS, ESSLOR
-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čakov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

DECEMBER
V
KOZMETIČNEM SALONU
"BARBARA"

Za utrditev zdravja in dobro počutje
v zimskem času Vam nudim:

- Nego obraza in telesa
- Ročno in mehansko limfno drenažo
- Shujševalne-anticelulit programe
- Pedikuro
- Solarij ERGOLINE

Za **BOŽIČNO-NOVOLETNE PRAZNIKE**
Vam po ugodnih cenah priporočam
darilne pakete,
s katerimi lahko
razveselite najbližje.

**Srečen božič in
uspešno leto 1999!**

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330